

Худ. Рафаело

Рождество Христово като божествено обещание

**Монс. Георги Йовчев,
Софийско-Пловдивски епископ**

Скъпи братя и сестри,
Аз мисля, че Рождество Христово е нещо велико, защото Синът на Живия Бог Отец става човек като нас. Следпричастната молитва от днешната литургия казва това: „Величието на Бога ще се разкрие и всички хора ще видят Божието спасение“ (Ис. 40, 5). Рождеството на Христос е последното събитие на нашия живот и на нашия свят, успех и спасение. В лицето на Исус от Назарет, в Божия син раз-

познаваме Бог, Който иска да изпълни това обещание по човешки начин.

Ето това е ошастливяващата и същевременно затрудняваща поука на коледното събитие. Бог става човек, за да може като Исус, като наш брат да живее в нашия свят, да го промени, да го обнови. Въплътеният Бог избира безсилието на човека, за да разгърне силата на Своето спасение.

На стр. 2

Конкатедралата „Свети Йосиф“ в София посрещна гости от Белене

На 4 ноември 2017 г. внушителна група от над 40 католици от Белене - стари и млади, гостува в София.

Енорийският свещеник на конкатедралата отец Ярослав посрещна колоната начело с отец Паоло Кортези, която носеше кръст и голям транспарант с образа на епископ Евгений Босилков, фино избродиран върху бял фон. Черквата бе предоставена на отец Паоло за съслужение с отец Ярослав и с отец Йосиф Йонков от енорията в с. Ореш, дошъл в София заедно с групата от Белене.

Поводът за това организирано поклонничество бе 65-годишнината от разстрела на епископ Евгений Босилков и свещениците Камен, Павел и Йосафат, обвинени от комунистите в антинародна дейност и вражески шпионаж.

Проповедта на отец Паоло за живота, делото, завета и примера, който ни завещаха мъчениците за вярата - сега наши небесни покровители, бе прочувствена и силно въздействаща върху нас, домакините, както и на гостите, дошли

На стр. 2

Достоен! Достоен! Достоен!

На 25 ноември 2017 г. на тържествена литургия бе ръкоположен за свещеник Донбор Жирва от общността на отците салезиани на Дон Боско. Ръкоположението извърши апостолическият екзарх Христо Пройков в храм „Успение Богородично“ - София. За празничната служба дойдоха десетки свещеници от цялата страна и вярващи, които изпълниха храма, за да възкликнат радостно в единогласие: „Достоен!“. Сред почетните гости на този празник бе и отец Петър Вацулик - провинциал на общността на отците салезиани и директорът на богословския факултет в Торино Марек Хржан.

С това тайнство отец Донбор бе облечен с духовно

правомошие да проповядва благовестието на Царството Божие, да осветлява със светлото Христовите истини, да принася дарове и духовни жертви, да учи на вяра, да извършва тайнствата и богослуженията, да бъде водач по пътя на нравственото съвършенство и на духовните дела, да бъде пастир на Христовите чеда и в частност да се грижи по-специално за младите под покровителството на свети Дон Боско.

В проповедта си по време на ръкоположението монс. Пройков изреди много неща, които заедно са били пример и стимул за отец Донбор да поеме пътя към Бог. Една голяма благодат е това, че е

На стр. 2

Откриха ръкопис от XVII век на Петър Богдан върху българската история

Учени откриха ръкопис на Петър Богдан от XVII век, смятан за изгубен. За това съобщава неговата откривателка проф. д-р Лилия Илиева от Югозападния университет „Неофит Рилски“. Тя известява за него в списание „Балканистичен форум“ (1/2018).

Намерени са авторският ръкопис и цялостният текст на историческия труд на Петър Богдан Бакшич (1601-1674). За съществуването му се

предполагаше досега само по косвени данни. Добра новина за всички изследователи и любители на историческото минало е, че предстои да бъде публикувано научното издание на текста с факсимиле, превод, бележки и коментар.

„Основната работа по подготовката на ръкописа се върши от д-р Цветан Василев от Катедрата по класическа филология на Софийския университет „Св. Климент Охридски“,

съобщава проф. Илиева.

Учените посочват, че заглавието е „За древността на бащината земя и за българските неща“. Ръкописът е с обем 200 страници и съдържанието е предадено в 70 глави. За него проф. Лилия Илиева разказва: „В началото се разглеждат по-обща въпроси, докато във втората половина на текста преобладава внимани-

На стр. 2

Да живеем според вярата

На 4 и 5 декември 2017 г. в София, със съдействието на Дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет на Република България, Националният съвет на религиозните общности в България в партньорство с организацията на евреите в България „Шалом“ организира своята седма годишна конференция на тема „Религиозното образование и възпитание в конфесионален и институционален дискурс - европейски практики и опит“. Събитието се проведе в Еврейския културен дом в София. Участие взеха шестте традиционни за България изповедания - членове на НСРОБ, както и представители на БАН - Института за обществото и знанието, СУ, НБУ, УниБИТ, ЮЗУ, Богословски факултет на СУ, ВДУ „Свети Тривелий“, Висш ислямски институт, Център за изследване на исляма и Студио 865. Поканени бяха и официални представители на Центъра за европейски изследвания „Вилфрид Мартенс“, фондация „Аденауер“ и други

международни неправителствени организации.

По време на конференцията бе представен по един доклад от всяко изповедание, членуващо в НСРОБ, както и от поканените за участие институти, университети и организации. От страна на Католическата църква в България участие взе проф. Владимир Градев с изложението на тема „Педагогика на вярата: за смисъла и значението на Малкия катехизис на Лутер“ - текст според докладчика играл решаваща роля за формирането и разпространението на вярата за поколения християни. Изборът на заглавието бе и малък жест към честваните 500 години от Реформацията. Темата на конференцията бе повод да представим и новоизданията от Католическата апостолическа екзархия учебник за изучаване на катехизис „Аз съм с вас“ с неговия интерактивен подход, насърчаващ живеенето според Евангелието.

Отец Петко ВЪЛОВ,
член на УС на НСРОБ

Рождество Христово като божествено обещание

От стр. 1

Това е трудността, свързана с Рождеството. Бог не иска да ни даде щастие по силата на Своето величие, а по силата на човешката бедност.

Ако въпросът с Рождество Христово стои така, тогава божественият коледен план за нашето щастие ни предразполага по-скоро към плач, отколкото към смях. Мисля, че не е така! Ние имаме сигурна причина за радост над този коледен план - Бог ни обещава щастие. Той ни осигурява това щастие чрез Своя син Исус, Който е наш брат. Неговият план ще се осъществи в под-

ражанието на Исус Христос.

Нека допуснем, че това са трудни стъпки към една далечна цел. Ние не можем да ги наречем нежни или гальовни стъпки - не, по никакъв начин. Обаче това са коледни стъпки. Защото от първото Рождество Христово насам Бог в лицето на Исус Христос минава по всички пътища, за да създаде заедно с нас един по-човечен свят.

Нека да бъде свято и благословено Рождеството на Христос, нашия Господ, Единородния син Божи, Който стана като нас човек, за да станем и ние в Него обогатени чрез Неговата божественост.

Конкатегралата „Свети Йосиф“ в София посрещна гости от Белене

От стр. 1

за поклонение от стотици километри от крайдунавския град Белене - родното място на Евгений Босилков.

Отец Ярослав като добър домакин на енорията бе подготвил богата почерпка с различни подкрепителни закуски, разнообразни лакомства и добре подбрани напитки, включително ободряващо кафе.

Поклонничеството продължи и в следобедните часове. В парка пред Националния дворец на културата всички се събрахме около гранитните

плочи с имената на жертвите от комунистическия режим и параклиса, за да запалим свещ в тяхна памет. И там отец Паоло бе подготвил среща със свещеника на параклиса и съвместно се помолиха с думи на смирена признателност към жертвите от репресивния режим.

След раздялата и прегръдките за сбогуване гостите се отправиха към католическите гробища и параклиса в гробищния парк „Орландовци“ и отпътуваха за Белене.

Взаимните пожелания бяха: „До нови срещи, приятели!“.
Никола КАРАДЖОВ, София

Химн на Света Богородица

(Взет от черквата „Света Троица“ в Севлиево)

Майко свята, чудотворна, със разкаяно сърце и смирение те моля - протегни над мен ръце. Богу, майко, помоли се за греховните ми дни, нека твоята закрила е над моите бъдни дни. С бодър ум да бъда сявга, волята ти да ми е щит, вярата да ми опазва и духът ми да е сит. От любов към всичко живо, сътворено в тоя свят, даже кой не ме обича да обичам като брат. На покойните ни скъпи ти закрилица бъди, та покаяни, смирени, Бог велик да им прости. Дай ми сили да надвия мамещите грехове и каквито и да идват най-различни страхове. Болести и скърби тежки да понасям без печал, като зная, че изкупвам с тях греховния си дял. Майко свята, чудотворна, още, моля ти се, чуй -

близките ми и децата осени със светлоструй. Да са умни и разумни, да не могат да грешат, по Христовите пътеки с вяра силна да вървят. Мир и обич да настъпи в този земен грешен свят и човекът за човека на дело да стане брат. А когато си замина и духът ми отлети, да не среща лоши сили, запази го от беда. Че разплакана душата търси светъл, нов живот, та пречистена да служи на пресветлий Саваот. А сега тук всички дружно нека ти благодарим, вечна слава и прослава, майко със Божествен син. Тебе пеем, чудотворна, с най-различни гласове, тебе, майчице свещена, надживяла векове. Днеска, утре и вовеки ще те славят с този химн, че ни водиш със закрила към спасение. Амин!

Достоен! Достоен! Достоен!

От стр. 1

първороден син в католическо семейство. След като баща му става жертва на инцидент по пътя за литургия и след като къщата, в която живее, изгаря, Донбор започва да живее при местния свещеник. Веднага бихме могли да кажем - да, ето, това са причините той да следва Бог, това са неговите стимули, всичко това го е предизвикало. Но не е точно така. Както каза монс. Проиков, Исус ни познава и ни призовава още от майчината утроба. Обстоятелствата са част от живота на отец Донбор и на всеки от нас, оформят ни като хора, носят историята ни и не бива да се омаловажават, но Бог е дал доброволен избор на всеки да тръгне, по който път иска. И причината да се радваме и да благодарим за ръкоположението на отец Донбор в този хубав ден е неговото лично

решение, неговото ясно „Да, ето ме, Господи!“, причината е, че отец Донбор не е останал безразличен на повика, който е усетил в себе си, и е направил избор.

Първите свещеници - апостолите - в началото само следват Исус. Впоследствие те стават Негови ученици и проповедници. И пак цитирайки монс. Проиков, ставайки свещеници, те подписват договор за приятелство с Господ и стават Негови братя. Тази събота отец Донбор направи поредната крачка в приятелството си с Бог. Радостно и съвсем тематично народът го поздрави с песента „Лодката“, така както Исус го е повикал да тръгне след Него и да стане „ловец на човеци“. А именно този, когото отец Донбор е избрал за свой небесен покровител - свети Дон Боско, и казал, че радостта е най-хубавото творение, излязло от Бог, след любовта. И този хубав празник е празник точно на радостта, любовта, приятелството и смирението. Желанието на новоръкоположения отец е да следва заветите на свети Дон Боско, а именно: „Очите да гледат с очите на Бог, ръ-

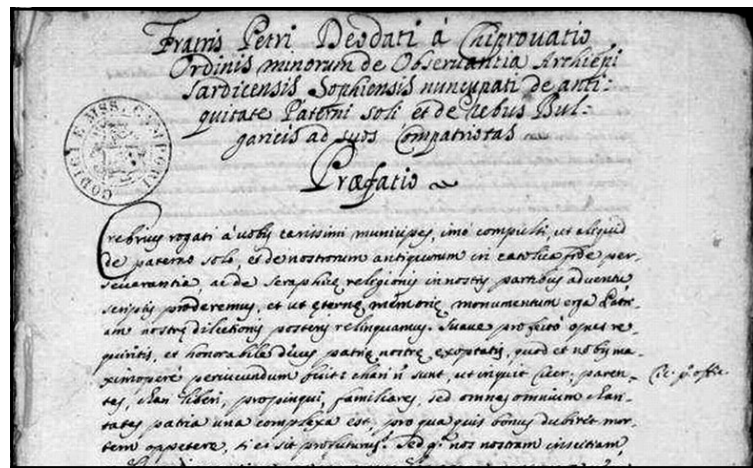
цете да работят за Бог, нозете да вървят към Бог, сърцето да бие за Бог“.

Много символични моменти има в традицията на литургията на ръкоположението, които ни карат да настърхваме от вълнение, като например лежащият ръкополаган свещеник с чело, опряно в земята пред олтара и с отворени ръце, като че ли самият той представлява кръст. Или като моментите, в които народът отговаря на свещеника с признанието: „Достоен!“. Във всяка друга ситуация определена на някого за достоен има по-скоро оценъчен привкус, сякаш го претегляме и преценяваме дали е подходящ. А кой е този, който има право да съди и оценява някого, когото Бог е призовал?! Никой. Защото - както каза и монс. Христо - „Вечността зависи от достойнството на живота“, а един свещеник е простосмъртен, обикновен човек и както всеки човек и той греша и има нужда от молитви, сила, приятелство и помощ - както всеки от нас. Ето защо повторението „Достоен!“ в литургията по ръкоположение носи различна - възхваляваща, а не оценяваща символика. Човекът, допрлял чело, е решил да отдаде живота си в служба на Бог и хората. Бог го е приел още от зачеването му, а със символичното „Достоен“ хората показват уважението си към неговото решение и благодарят за Божия дар на неговото свещенство, което за съжаление в днешно време се чества по-рядко.

Името на отец Донбор на родния му индийски език означава „имам сила“. Нека та-

На стр. 7

2 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1529)
декември 2017 г.

Детайл от страница на ръкописа, публикувана в съобщението на „Балканистичен форум“

Откриха ръкопис от XVII век на Петър Богдан върху българската история

От стр. 1

ето към Северозападна България, главно върху католическите селища Чипровец, Железна, Копиловец и Клисуря“.

Петър Богдан Бакшев е роден в Чипровци и представител на Католическата църква в българските земи (Петър Богдан е францисканец, ръкоположен е за свещеник през

1622 г.; през 1647 г. става архиепископ на Софийската архиепископия със седалище в Чипровци - б. р.) Той е един от предвестниците на Българското национално възрождение и дейността му често е била свързана с търсене на възможност за възстановяване на българската държавна независимост.

Силвия АРИЗАНОВА

ИСТИНА - VERITAS

продължител
на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Директор
свещеник Благовест
Вангелов

Адрес на редакцията:
1606 София,

ул. „Аюлин планина“ № 7
Тел. (02)41-77-739,

E-mail: istina-v@techno-link.com
Редактор Марко Георгиев
ISSN 0861-6450

Полша. Назрява остър и бурен политически спор между Полша и Франция заради решението на френски съд от първа инстанция да се премахне християнският кръст от паметника на папа Йоан-Павел II (1978-2005) в град Плоермел, област Бретан, Северозападна Франция, тъй като във Франция като светска държава е забранено показването на религиозни символи на публични места. По този повод полският премиер Беата Шидло гневно е заявила пред френския всекидневник „Le Monde“: „Диктатът на една държава със светска насоченост твори ценности, които са чужди на нашата култура и водят до тероризиране на всекидневния живот на европейците. Нашият велик поляк и велик европейец е символ на християнството, на обединена Европа. Ако и административният съд на Франция потвърди това срамно решение, ние сме готови незабавно да преместим целия паметник в Полша“. Паметникът, висок 7.5 метра, е дар от московските скулптор с грузински произход Зураб Церетели - президент на Руската академия за изкуство, след като Йоан-Павел II е посетил през 1996 г. светилището „Saint Anne d'Auray“. Според наблюдатели подбудители за премахването на християнския кръст са атеистите, Съюзът на свободомислещите и най-вече ислямистите заради забраната жените им да носят фереджета и бурки на обществени места. Случаят с паметника разбуни духовете във Франция, Полша и Европа, а кметът на града Патрик Дифон е заявил: „Паметникът вече се превърна в неразделна част от облика на града и най-вече в светиня и туристически ориентир за целия район. Ще се борим докрай да запазим непокътнат целия паметник“.

Италия. Стъкленият саркофаг на италианския светец отец Пио от Пиетрелчина (1887-1968) ще бъде преместен до 18 март в старата гробница, тъй като през зимата новото светилище „Сан Джовани Ротондо“ затруднява поклонниците на открито. Старата гробница е в храма „Санта Мария деле Грацие“, където 42 години е лежало тялото на светеца.

+++ Италианският кардинал Едуардо Меникели е катастрофирал на завой с „Фиат Панда“ и е получил сериозни наранявания. Пътните полицаи са го откарали в дома му, където е останал на лечение. 79-годишният кардинал е член на Върховния църковен съд и член на Апостолическия подпис.

+++ При поклонение във флорентинската черква „Санта Кроче“ малка част от тавана паднала върху един испанец. Това наложило храмът да бъде затворен до пълното отстраняване на повредата. Францисканската черква е известна и като „Пантеон на Флоренция“ и се посещава от хиляди поклонници и туристи за поклонение пред гробовете на Микеланджело, Галилео и Макиавели.

Словакия. По поръчение на папа Франциск префектът на Конгрегацията за светците кардинал Анджело Амато провъзгласи на 30 септември т.г.

за блажен отец Титус Земан, който по време на комунистическата власт в тогавашна Чехословакия е арестуван и осъден през 1952 г. на 25 години затвор. Преминал през лагери като общ работник, тормозен, наказван и изтощен физически, той е освободен предсрочно през 1964 г. През пролетта на Пражката пролет (1968) той е тежко болен и едва служи литургия; през януари 1969 г. умира на 54-годишна възраст.

Сърбия. По време на конференцията на четирите балкански страни - Косово, Македония, Черна гора и Сърбия, католическите епископи са обсъдили общи проекти за бъдещата дейност. На конференцията, състояла се в сръбския град Нови Сад, са присъствали и нунциите в тези страни, както и папският посланик в България архиепископ Анселмо Пекорари, който е нунций и за Македония.

Унгария. В Будапеща се е състояла конференция на председателите на епископските конференции на Католическата църква в страните от Вишеградската четворка - Унгария, Полша, Чехия и Словакия, на тема „Християнската и католическата идентичност на средноевропейските страни“.

Ливан. Маронитските католически епископи под ръководството на председателя на епископската конференция кардинал патриарх Бешара Бутрос Рай са обсъдили икономическото и социалното положение в Ливан, като са подчертали, че сирийските бежанци, които вече са над 1.5 милиона, трябва незабавно да се изселят, тъй като страната не е в състояние да ги издържа. Те са приели и план за бъдещото развитие на Ливан, като са разпространили и искане за помощ от всички католически страни по света.

+++ Ливанският маронитски патриарх кардинал Бешара Бутрос Рай е бил на историческо посещение в Саудитска Арабия по покана на крал Салман и принц Мохамед бин Салман. В Саудитска Арабия живеят и работят над 2 милиона католици, предимно от Филипините и Индия, но в страната е забранен строежът на католически храмове. Кардиналът ще посредничи католиците да имат права да строят храмове. Той е отишъл с поръчение от папа Франциск към управниците за политическо сближаване със Светия престол.

Германия. В метрото на Берлин полицаи са арестували двама афганистанци - ислямисти, които нападнали 23-годишен германец, който носел на врата си верижка с християнски кръст. Единият афганистанец е скъсал верижката, а другият ударил с юмрук и повалил младежа на земята.

+++ Председателят на Епископската конференция на Католическата църква в Германия кардинал Карл Леман спешно е откаран в болница. 81-годишният кардинал е получил инсулт и в болницата лекарите са положили спешни грижи и леко го възстановили, но оставили под наблюдение. Причините за инсулта се отдават на прекомерното му напрежение и възрастта.

Аржентина. Аржентинският архиепископ Виктор Мануел Фернандес, ректор на католическия университет в Буенос Айрес, е заявил пред журналисти, че папа Франциск избягва да посети родината си в този момент, когато в страната цари политическа поляризация и напрежение, за да не се

използва посещението му за по-голямо разделение в страната. Досега папа Франциск е посетил четири пъти Латинска Америка, като в началото на 2018 г. ще посети Чили и Перу.

Англия. Йезуитът отец Паоло Олио, изчезнал през 2013 г. в Сирия, е обезглавен от „Ислямска държава“. Това е съобщил член на терористичната група, който живее в Лондон. Свещеникът е бил отвлечен, когато е обикалял болни в пленнически лагер.

Филипините. На 86-годишна възраст е починал най-старият от четиримата кардинали - кардинал Рикардо Видал. След смъртта му кардиналската колегия наброява 219 души, от които 120 са под 80-годишна възраст.

Испания. При статистическа анкета от всички католици в страната над 47 процента са за отделянето на Каталуния, а 48 процента - за единството на Испания.

+++ През 2017 г. е отбелязано рекордно посещение на Сантяго ди Компостела по пътя на свети Яков - над 300 хиляди поклонници. През 2016 г. поклонниците, посетили гроба на светеца, са 280 хиляди, а през 2010 г. - 270 хиляди.

САЩ. Епископската конференция на Католическата църква в САЩ е освободила като свой член свещеника богослов и съветник на комисията за вярата отец Томас Уайнанди заради негово писмо с критично съдържание към папа Франциск. Отец Томас се извини за писмото, в което не искал да уронва авторитета на папата, и го поздравявал за смелите реформи.

+++ Сенатът на САЩ одобри назначаването от президента Тръмп на американката от полски произход 51-годишната католичка Калистра Гингрич за посланик на САЩ към Светия престол. Тя е съпруга на бившия говорител на републиканците и на президента Тръмп Неут Гингрич.

Бразилия. Във връзка с 300-годишнината от явяването на Богородица в Апаресида (1717) светилището е било посетено от над 13 милиона поклонници, богомолци и туристи. Базиликата е най-големият храм в света в чест на Богородица и най-голямата базилика - с над 40 хиляди места, след базиликата „Свети Петър“ в Рим.

+++ Най-възрастната монахиня в света е починала на 16 октомври т. г. 113-годишната монахиня сестра Мария Електис (Лусия Мор) е от общността на сестрите от „Notre Dame“. Тя е родена в Померн, Германия, през 1904 г. Конгрегацията „Notre Dame“ е основана във Франция през 1804 г. Днес монахините от общността наброяват 2500 и служат в областта на образованието и възпитанието на психично и телесно увредени деца.

Ватикан. В деня за възпоменаване на всички покойници (2 ноември) папа Франциск се е молил на литургия в базиликата „Свети Петър“ за починалите през 2017 г. 14 кардинали и 137 епископи.

+++ Папа Франциск е назначил английската специалистка по стволони клетки професор Хелен Маргарет Блау за член на Папската академия на науките. Тя ръководи лабораторията по биология на стволоните клетки в калифорнийския университет.

+++ Светият отец е подписал декрет за провъзгласяване за блажени на мъчениците, убити през гражданската вой-

Възлюблени, да се възрадваме, днес се е родил нашият Спасител. И няма място за печал там, където се ражда живот, който като унищожаване страха от смъртта, ни принася радостта на обетованата вечност. Всички участват в това празненство, а причината за всеобщата радост е една: нашият Господ - разрушител на греха и смъртта, като не намерил никого свободен от вина, дошъл да освободи всички. Нека се радва светията - той се приближава до наградата си. Нека се весели грешникът - нему се открива прощката. Нека се въодушевява езичникът - него призовават към живот.

Свети папа Лъв Велики, из Слово за Рождество Христово

на в Гватемала (1981) - свещеника францисканец Тулио Марузо и монаха Луиджи Аройо.

+++ Частният секретар на почетния папа Бенедикт XVI архиепископ Георг Генсвайн е заявил, че здравословното състояние на Бенедикт е сравнително добро за 90-годишната му възраст. Липсва му само пианото, не може да свири, само слуша музика, затруднява се в движенията. Архиепископ Генсвайн е и префект на папския дом, шеф на протокола и отговаря за работното време на папата.

+++ Завършил е международният форум на жени правистки от цял свят, на който са присъствали над 70 съдийки, прокурорки и адвокатки. Форумът е организиран от Папската академия на науките на тема проституция, принудителен детски труд и търговия с органи. Половината от присъстващите са били от Латинска Америка, имало и много представители от Африка и Азия. Доклади са изнесли главните прокурори Лумиса Ортега (Венецуела) и Кения Порсел (Панама). Папа Франциск е поздравил правистките, като е обърнал голямо внимание на използването на детския труд.

+++ Папата е назначил за нунций в Панама полския архиепископ Мирослав Адамчик (55), който ще подготви Световната младежка среща в страната през 2019 г., на която ще присъства и папа Франциск. Срещата в Панама през 2019 г. ще е трета в Латинска Америка - след Буенос Айрес (Аржентина, 1987 г.) и Рио де Жанейро (Бразилия, 2013 г.).

+++ Светият отец е назначил 64-годишния вьетнамски епископ Тхан Тат Нгуен за архиепископ на католическата епархия на Оранж, Калифорния. След като вьетнамското комунистическо правителство забранява неговата общност „Иозефините на свети Леонардо Муриалдо“, той прекъсва следването си и през 1980 г. емигрира в САЩ, където учи математика и природни науки. През 1984 г. постъпва в конгрегацията „Богородица от Ла Салет“ и през 1991 г. е ръкоположен за свещеник.

+++ Епископът на Пасау, Германия, Шефан Остер и германският журналист Петер Зеувалд са посетили почетния папа Бенедикт XVI във ватиканския манастир „Матер Еклезиа“, където той живее, и са му подарили книгата на журналиста „Германският папа - живот в текст и снимки“.

+++ На 92-годишна възраст в Рим е починал кардинал Андрия Кордеро Ланца ди Монтеземоло. Той е дългогодишен дипломат на Светия престол - от 1959 г., в около 20 страни. Води преговорите за нормализиране на отношенията между Светия престол и Израел. Апостолически нунций е в Израел (1994-1998). Бил е дипломат в Латинска Америка, Африка, Япония и в Европа. През 2005

г. папа Бенедикт XVI го назначава за архиепископ на базиликата „Свети Павел извън стените“. Експерт е по хералдика. Негова е идеята за герба на папа Бенедикт XVI. След смъртта му кардиналската колегия наброява 217 кардинали, от които 120 са право и 97 без право на избор в конклава.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция архиепископа на венецуелската столица Каракас кардинал Хорхе Уроса Савино. Главна тема е била политическата криза в страната. Църквата във Венецуела е срещу курса на президента Николас Мадуро, обвинява го в диктатура и че насрочва нови избори с цел да удължи президентския си мандат. Мадуро е социалист и е викал страната в дълбока икономическа криза.

+++ Светият отец е приел на частна аудиенция архиепископа на Кентърбъри и примас на Англиканската църква Джъстин Уелби със съпругата му. Посещението е по повод назначаването на новия ръководител на англиканския център и представител на Уелби пред Светия престол епископ Бернард Нтахури.

+++ Папата е приел на частна аудиенция гръцкия православен патриарх на Йерусалим Теофинос III. На срещата са присъствали кардинал-секретарят Пиетро Паролин, ватиканският външен министър архиепископ Пол Ричард Галахър, председателят на Папския съвет за насърчване единството на християните кардинал Курт Кох и на Папския съвет за междурелигиозен диалог кардинал Жан Луи Торан. Срещата на двамата йерарси във Ватикан е трета поред. Делово били разглеждани различни теми, засягаща всички свети места в този район - Израел, Йордания и Палестина.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция президента на Молдова Игор Додон. Разговорите са засегнали сигурността в Източна Европа, семейни въпроси и дейността на Католическата църква, както и политическото положение на страната, която се намира между държави членки на Европейския съюз - Румъния и Унгария. От 2014 г. Молдова и Европейският съюз са в преговори за евентуално членство, което се приема критично от Русия. В страната преобладава християнско православно население. От 4.5-милионното население на Молдова 70 хиляди са католици, организирани в 11 енории със 17 свещеници, 1 дякон и 20 монахини.

+++ Тазгодишната коледна украса на площад „Свети Петър“ се осигурява от Полша и Италия. Полша дарява 28-метров елха, а целият ансамбъл от фигури за коледната ясла е изготвен от монахините на манастира „Монтеверджине“ край Неапол.

Рубриката води Петър КОЧУМОВ

ПЪРВИ ДЕН

Вие ще обичате също и чужденеца, тъй като вие бяхте чужденци в Египет. Ти ще обикнеш пришълците като себе си (Лев. 19, 33-34).

Господ пази пришълците (Пс. 145/146).

Някои, без да знаят, са приели ангели (Евр. 13, 1-3). Бях бездомен и Ме приютихте (Мт. 25, 31-46).

След като стана първата независима черна република, Хаити прие и други хора, доведени до робство, които търсеха свобода. В последните години обаче хаитяните се изправиха пред сериозни икономически затруднения и много от тях напуснаха местата, където живеяха, като предприеха опасни пътувания с надеждата да намерят по-добър живот. Често те се сблъскват с враждебни ситуации и юридически пречки. Съветът на Църквите на Карибите се ангажира с дейности в тяхна защита в страните, ограничаващи или лишаващи хаитяните от техните граждански права.

Размишление

Споменът за това, което са преживели израилевите синове в Египет, където са били третирани като чужденци, е в основата на учението на Закона, който иска хората от Божия народ да приемат чужденеца сред тях. Споменът за тяхното собствено изгнание би трябвало да породят съпричастност и солидарност към изгнаниците и чужденците в наше време. Както беше за Израил, така и нашият общ християнски опит, почерпан от спасителното действие на Бог, върви ръка за ръка със спомена за отчуждение и дистанциране - в смисъл отдалечаване от Бог и от Неговото царство. Тази християнска памет има етични последици. Бог възстанови нашето достойнство в Христос и ни направи граждани на Своето царство - не че ние самите сме направили каквото и да е, за да го заслужим, а защото в Своята любов Той ни прави безвъзмезден дар. Ние също сме призвани да действваме свободно и насърчени от любов. Християнската любов означава да обичаш като Отца, което ще рече да зачиташ достойнството на другия и да се отнасяш към него достойно и така дори да допринесеш за изцелението на раните на човешкото семейство.

Молитва

Вечни Боже, Ти не принадлежиш на никоя култура, на никоя страна, но Ти си Господ на всички, Ти ни молиш да приемем пришълца сред нас. Чрез Твоя Дух помогни ни да живеем като братя и сестри, да приемаме всеки в Твое име и да живеем в правда в Твоето царство. Молим Те в името на Исус Христос. Амин.

Това е Божията десница, която сее по земята - сее мир, надежда и свобода; в тази земя на много народи нека Божиите чеда съберат в едно ръцете си и бъдат едно с Божията десница.

ВТОРИ ДЕН

Вече не като роб, а като обичан брат

Бог създаде човека по Свой образ (Бит. 1, 26-28).

Защо, Господи, стоиш далеч? (Пс. 9, 20-30/10, 1-10).

Вече не като роб, а като нещо повече - като обичан брат (Филимон).

Притчата за добрия самарянин (Лк. 10, 25-37).

Трафикът на хора е съвременна форма на робство, при която жертвите в крайна сметка по принуда или чрез изматка са вкарани в мрежа за проститутция, детски труд или трафик на органи с печалба за експлоататорите. Тази мултимилionна индустрия съществува в световен мащаб и е нарастващ проблем и в Карибския басейн. Реформираниите Църкви на Карибите обединяват своите усилия с тези на Съвета за световна мисия и Съве-

но, че жертвите на трафика са като техни близки, техни обичани братя и сестри и да обединяват своите усилия, за да престане това съвременно робство.

Молитва

Боже на всяка благодат, приближи се до тези, които са жертви на трафика на хора, покажи им, че Ти виждаш тяхната безнадеждност и чуй техния вик. Направи така, че Твоята Църква да се обедини и я изпълни със състрадание и смелост, та да работи, за да дойде денят, когато никой човек повече няма да бъде експлоатиран и когато всички ще бъдат свободни да живеят с достойнство и мир. Ние Те молим в името на Пресвета Троица, Която може да направи безкрайно повече, отколкото ние можем да поискаме или да си представим. Амин.

„Твоята десница, Господи, със сила“ (Изх. 15, 6)

Това е Божията десница, която вдига един по един тези, които са паднали на земята; всеки е познат, никой не е загубен, всичко е спасено от Божията десница.

ТРЕТИ ДЕН

Вашето Тяло е храм на Свети Дух. Бог избави тези, които са роби (Изх. 3, 4-10).

Господи, ние сме родът, който търси Твоето лице (Пс. 24, 1-6).

Прославете Бог с телата си (1 Кор. 6, 9-20).

Горко на онзи човек, чрез когото идва изкушението (Мт. 18, 1-7).

Много са Църквите на Карибите, които се притесняват от проблема за порнографията и по-специално от тази, която се върти в интернет-пространството. Тя има разрушаващи последици върху човешкото достойнство и най-вече върху децата и младите хора. Подобно на робството тя превръща хората в стока и хваща в капана си тези, които са уязвими и пристрастени, като поварява истинските любовни отношения.

Размишление

Книгата Изход ни показва грижата на Бог към тези, които са поробени. Пасажът, в който Бог се разкрива на Мойсей в горящия храст, е решително заявяване на Неговата воля да освободи Своя народ. Бог вижда тяхното страдание и чува техните викове и тогава идва да ги избави. Днес също чува виковете на тези, които са поробени, и иска да им върне свободата. Защото сексуалността е дар от Бог за отношенията между хората и израз на интимността; изопачената употреба на този дар посредством порнографията заробва и принижават както тези, които я произвеждат, така и нейните консуматори. Бог не остава безчувствен към тази ситуация, а християните са призвани също да се чувстват съпричастни.

Свети Павел пише, че ние

сме призвани да прославим Бог чрез телата си, което означава, че всичко в нашия живот, включително и взаимоотношенията ни, може и трябва да бъде приятно даропринишение за Бог. Християните трябва да работят заедно в полза на едно общество, което зачита човешкото достойнство и не поставя пречки пред своите най-малки, а напротив, им позволява да живеят свободни, защото това е, което Бог иска за тях.

Молитва

О, Боже, чрез Твоята небесна благодат възстанови нашия дух и нашето тяло. Дай да се родят в нас чисто сърце и чист дух, за да прославим Твоето име. Направи така, че Църквите да се обединят в своите намерения за осветяване на Твоя народ. Молим Те чрез Исус Христос, Който живее и царува с Теб

приемат привилегиите и високото си социално положение в обществото, които отказват да признават другите и техните общности, именно те свидетелстват за мира в Царството Божие, където Агнецът води осветените при извори с жива вода. Светът се нуждае от този мир, който изцелява и укрепва наранените от насилията.

Молитва

Боже на утехата и надеждата, Твоето Възкресение победи насилията на кръста. Понеже ние сме Твоят народ, дай ни и ние да станем осезаем знак, че един ден насилията по света ще бъде победено. Молим Те за това в името на нашия Възкреснал Господ. Амин.

Това е Божията десница, която показва на земята пътя, по който трябва да вървим; пътят е мрачен, криво-

лице и опасен, но всичко става, защото сме водени от Божията десница.

ПЕТИ ДЕН

Чух безнадеждните викове на моя народ от далечната земя!

Господ, вашият Бог, върви пред вас и ви носи (Втор. 1, 19-35).

Господ поддържа всички падащи (Пс. 144/145, 9-20).

Богатият ще премине като полски цвят (1 Петр. 1-24).

Исусе, Сине Давидов, смели се над мене! (Лк. 18, 35-43).

Икономиката на Карибския басейн се основава на производството на суровини, предназначени за европейския пазар, и затова не може да се окаже самодостатъчна. Следователно възможността да се вземе заем от международния пазар бе важна предпоставка за развитието на региона. За да се отпусне този заем, бе необходимо намаляване на разходите в областта на транспорта, образованието, здравеопазването и други публични сектори и от това страдат най-вече бедните. За да се отговори на кризата от задлъжняването, Конференцията на Църквите от Карибите стартира инициатива на регионално ниво чрез своята мрежа от международни контакти, за да се притече на помощ на най-нуждаещите се.

Господ, вашият Бог, върви пред вас и ви носи (Втор. 1, 19-35).

Икономиката на Карибския басейн се основава на производството на суровини, предназначени за европейския пазар, и затова не може да се окаже самодостатъчна. Следователно възможността да се вземе заем от международния пазар бе важна предпоставка за развитието на региона. За да се отпусне този заем, бе необходимо намаляване на разходите в областта на транспорта, образованието, здравеопазването и други публични сектори и от това страдат най-вече бедните. За да се отговори на кризата от задлъжняването, Конференцията на Църквите от Карибите стартира инициатива на регионално ниво чрез своята мрежа от международни контакти, за да се притече на помощ на най-нуждаещите се.

Размишление

Царството, което обеща Бог, Царството, което Исус проповядваше и стана видимо в Неговата служба, е Царство на правда, мир и радост в Светия Дух. Следователно какво означава тази Блага вест за тези, които са плячка в мрака на насилията? Във видението на пророка заблестява светлина върху тези, които обитават страната на мрака. Но как християните могат да донесат светлината на Исус на тези, които живеят в мрака на домашното насилие или на престъпните банди? Каква надежда могат да им предложат християните? Тъжно е да се установи, че разделението на християните е едно контрасвидетелство, което пречи да им се предаде надежда.

При това търсенето на мира и помириенето между различните Църкви и вероизповедания е точно обратното на това контрасвидетелство. Когато християните се ангажират в полза на единството в един свят, опустошен от конфликти, те показват на този свят един знак за помирение. Християните, които отказват да

личещ и опасен, но всичко става, защото сме водени от Божията десница.

ПЕТИ ДЕН

Чух безнадеждните викове на моя народ от далечната земя!

Господ, вашият Бог, върви пред вас и ви носи (Втор. 1, 19-35).

Господ поддържа всички падащи (Пс. 144/145, 9-20).

Богатият ще премине като полски цвят (1 Петр. 1-24).

Исусе, Сине Давидов, смели се над мене! (Лк. 18, 35-43).

Икономиката на Карибския басейн се основава на производството на суровини, предназначени за европейския пазар, и затова не може да се окаже самодостатъчна. Следователно възможността да се вземе заем от международния пазар бе важна предпоставка за развитието на региона. За да се отпусне този заем, бе необходимо намаляване на разходите в областта на транспорта, образованието, здравеопазването и други публични сектори и от това страдат най-вече бедните. За да се отговори на кризата от задлъжняването, Конференцията на Църквите от Карибите стартира инициатива на регионално ниво чрез своята мрежа от международни контакти, за да се притече на помощ на най-нуждаещите се.

Размишление

Ние можем да си представим шума на хората, които са се събрали, когато Исус влиза в Йерихон. Мнозина мърмрят слепия просяк, за да мълчи. Неговите викове са дразнещи и притеснителни. Но сред цялата тази врява Исус чува гласа на слепаца, както Бог ви наги чува виковете на бедните в Библията. Господ, Който подкрепя тези, които падат, не само ги чува, но и действа. Така животът на просяка се преобразява изцяло.

Разединението на християните може да допринесе за хаоса и врявата, на които светът е жертва. Както гласовете, които се издигат около Йерихон, така и нашите разделения могат да задушат вика на бедните. Обаче когато сме единни, ние правим повече за присъствието на Христос в света,

така че да се чува по-добре, да се слуша и да се действа. Вместо да увеличаваме обема на раздора, ние ставаме по-способни да чуваме и следователно можем да разграничим гласовете, които имат най-голяма нужда да бъдат чути.

Молитва

Боже вселюбящи, Ти помагаш да се изправят бедните и страдащите и ги възстановяваш в тяхното достойнство. Чуй сега нашия призив за най-нуждаещите се в света - дай им отново надежда и направи така, че да се изправят отново, та Твоят народ да стане един народ. Молим Те в Името на Исус Христос. Амин.

Това е Божията десница, която изправя върху земята един по един тези, които са паднали. Всеки е познат с името си, никой не е изгубен, всичко е спасено чрез Божията десница.

ва да имаш много верни, които принадлежат или подпомагат финансово своите общности. Напротив, трябва да сме наясно, че като християни имаме многобройни братя и сестри по целия свят, свързани с нас по-здраво от икономическите разделения между Севера и Юга. Осъзнавайки това братство в Христос, християните могат да се обединят, за да насърчат икономическата справедливост за всички.

Молитва

Боже всемогъщи, дай смелост и сила на Твоята Църква, за да провъзгласява непрестанно правата и справедливостта в ситуации на господство и потисничество. Докато действате за нашето единство в Христос, нека Твоят Свети Дух ни помага да отговаряме на потребностите на другите. Амин.

Това е Божията десница, която изтрива от земята омразата и злобата, високоме-

гословиш всички семейства в техните домашни огнища и общности. Но най-вече Те молим за единство на християнското семейство, та светът да повярва. Молим Те в името на Исус Христос. Амин.

Това е Божията десница, която пише върху земята със сила и любов; нашите конфликти и нашите страхове, нашите успехи и нашите нещастия - всичко е написано от Божията десница.

ОСМИ ДЕН

Той ще събере изгнаниците... от четирите земни краища

Ефрем няма да завижда на Иуда, а Иуда няма да притеснява Ефрема (Ис. 11, 12-13).

И ни събери... за да славим Твоето свето име (Пс. 106/105, 1-14; 43-48).

Той разруши преградата на разделението (Еф. 2, 13-19).

И се прославих в тях (Йн. 17, 1-12).

Карибските Църкви работят заедно, за да излекуват в своя регион раните на Тялото Христово, наследени от робството и колонизацията. За да могат да се помирят, често са им необходими покаяние, опрощение и изцеление на паметта. Можем да цитираме примера за акт на покаяние и опрощение на баптистите от Великобритания с тези от Карибския басейн. Както Израил, Църквата в нейното единство е призвана да бъде същевременно знак и деец за помирение.

Размишление

Един от аспектите, които се подразбират в целия библейски текст за делото на изкуплението, е несъмнено упоритата решителност на Господ да сформира народ, който би могъл да счита за Свой. Установяването на този народ - обединен с Бог в свят съюз - е неразделна част от Божия спасителен план и е неразривно свързан с прославянето и освещаването на Името на Господ.

Пророците непрекъснато припомнят на Израил, че завещат изисква отношението между различните социални групи, които го изграждат, да бъдат белязани от правда, съчувствие и милосърдие. Докато Исус се готви да подпечата Новия завет чрез Своята собствена кръв, Неговата най-усърдна молитва към Отца е за тези, които Му е поверил да бъдат едно, Както Той и Отец са едно. Когато християните открият своето единство в Исус, тогава те вземат участие в прославата на Христос пред Отца, в същата тази слава, която имаше пред Него, преди да го има света. Затова народът от Завета трябва постоянно да полага усилия да бъде помирена общност - общност, която да бъде видим знак за всички народи как могат да живеят върху земята в правда и мир.

Молитва

Господи, ние Те молим смирено чрез Твоята благодат Църквите в целия свят да станат инструменти за мир. Та чрез тяхното общо действие като посланици и слуги между хората, отделили се от Твоята изцереваща и помиряваща любов, да бъде прославяно и осветявано Твоето име. Амин.

Това е Божията десница, която сеете по земята мир, надежда и свобода; от всички хоризонти ще прииждат Неговите чедра, всичко е обединено чрез Божията десница.

Фатима - място на надежда и мир

За явяването на Дева Мария във Фатима е писано и разказано много. Лурд и Фатима безспорно са най-големите центрове в Европа, където се е явявала Дева Мария. Има, разбира се, и много други, като всяко носи своеобразно послание на вярата. Докато Лурд носи посланието за Непорочното зачатие, влязло като официална догма в католическия канон, а на самото място стават чудни изцеления, Фатимското послание носи по-вика за обръщане на грешниците с молене на броелицата, за спасение на човечеството чрез Непорочното сърце Марино, както и зова за посвещаване на Русия на това Непорочно сърце.

Във връзка със стогодишния юбилей от явяването на Дева Мария във Фатима Католическата църква в България почето това чудо с голямо национално поклонничество във Фатима - група повече от 200 души.

Настоящия материал ще ограничи само върху поклонничеството във Фатима поради ограниченото място, въпреки че посетихме макар за кратко и други забележителности на Португалия. Няма да разказвам и историята на явяването пред трите овчарчета, която, надявам се, читателите на вестника добре познават. По-важно остава да се отразят чувствата и преживяванията, които изпитахме на свящото място.

Още по време на Кръстния път в околността на града всеки от нас сигурно е размислил върху живота си, върху приоритетите си, дал си е сметка какво иска да промени, за да съгласува надеждите и желанията си с Божията воля. В този смисъл думите на нашия екзарх Христо Прошков при началото на Кръстния път подканяха към подобна равностметка.

Още същия следобед цялата внушителна група, начело с развети национални знамена, присъства в Капелата на явленията на огромния площад, където домакините ни посрещнаха официално, а от придружаващите ни свещеници получиха подарък икона на Божията майка.

Най-забележително и вълнуващо от поклонничеството във Фатима бяха двете богослужения и броелицата на площада. Българското богослужение по източен обред с присъстващи свещениците от западен обред бе отслужено в капелата на Светото сърце, а

на следващия ден на площада присъствахме на общо богослужение, на което четирима от нашите поклонници носеха статуята на Дева Мария в цветя пред главния олтар. В двете поредни вечери се осъществи обща за всички поклонници молитва на броелицата с процесия. Пишещата тези редове присъства на втората вечер, където бяха казани по пет „Радвай се“ на различни езици, а поклонниците на площада носеха светещи свещи. Под звуците на органа и с песни броелицата завърши с процесия с огромен светещ кръст начело.

Площадът във Фатима е огромен. В двата му срещуположни края са двете базилики - старата и новата, встрани е капелата на явленията, до нея - дървото, над което се е явила Девата (заградено с ниска ограда), в близост до капелата - статуя на Христос с Пресветото сърце. Старата базилика е построена в 1928 г. по проект на датския архитект Ван Крикен. Вероятно Крикен е повлиян от колоната на Бернини на площад „Свети Петър“ в Рим, защото и тук има колонида в стената, на която са изобразени с цветни фаянсови плочки - характерни за Португалия - спиранията на Кръстния път. Вътре в базиликата са гробовете на трите деца - Франшишу, Жасинта и Лусия. В олтарната абсида картина в характерния художествен стил за началото на ХХ в. пресъздава твърде експресионистично чудото на явленията.

На площада има паметник на свети папа Йоан-Павел II, ревностен почитател на Фатимската Дева Мария. В другия край на площада е новата базилика с огромен кръст встрани и огромна броелица пред входа на базиликата, изцяло издържана в изчистени, гладки архитектурни форми. Под новата базилика има множество капели, подходящи за размисъл и тиха молитва. Лично на мен ми хареса и едно пластично модерно изображение на рождественската ясла в срещуположната страна на капелата на явленията на площада.

Още едно наше поклонничество завърши благополучно, заради което благодарим на организаторите въпреки някои слабости, които неминуемо се появяват при такава огромна по численост поклонническа група. Оставаме с надежда да посетим и други поклоннически места.

Още едно наше поклонничество завърши благополучно, заради което благодарим на организаторите въпреки някои слабости, които неминуемо се появяват при такава огромна по численост поклонническа група. Оставаме с надежда да посетим и други поклоннически места.

Майя РАЙКОВА

се прослави

ШЕСТИ ДЕН

Нека всеки се погрижи и за другите

Да се възрадваме и развеселим за спасението от Него (Ис. 25, 1-9).

Давайте правосъдие на сиромашах и на сирак (Пс. 81/82).

Не се грижете всеки само за себе си, но и за другите (Фил. 2, 1-4).

Пазете се от всяка алчност (Лк. 12, 13-21).

Промените, настъпили в регулацията на банковите операции на международно равнище, продължават да имат отрицателно въздействие върху търговския обмен на Карибите и заплашват икономическото оцеляване на много семейства. Все по-трудно става за жителите на Карибите, които работят в чужбина, да изпращат пари на своите семейства. Църквите на Карибите организираха едно движение в подкрепа на кредитирането (движение „Кредитен съюз“), за да може бедните да имат достъп до заем за финансиране на икономически дейности.

Размишление

В текстовете на цялото Писание ние имаме доказателство, че Бог винаги заема позицията на бедните - Божията десница действа в полза на най-нуждаещите се хора срещу силните на деня. Затова и Исус постоянно отправя предупреждения срещу опасностите на алчността. Въпреки тези препоръки грехът на алчността често пъти заразява нашите християнски общности и въвежда логиката на конкуренцията и състезателното начало, та една общност да се съревновава с друга. Нека да не забравяме, че колкото по-малко се различаваме от заобикалящите ни свят и се приспособяваме към състезателния дух, който царя в него и е извор на разделение, толкова по-трудно ще успеем да бъдем „прибежище на немощния в усилно за него време, защита от буря, сянка от пек“.

За нашите различни Църкви и вероизповедания да си богат в очите на Бог не означа-

рието и алчността, неправдата и глупостта; всичко е унищожено от Божията десница.

СЕДМИ ДЕН

Да изградим семейство в нашето огнище и в нашата Църква

Раждането на Мойсей (Исх. 2, 1-10).

Ако Господ не съзида къщата, то напрасно ще се трудят строителите ѝ (Пс. 126).

Мойсей беше укриван от родителите си, защото видяха, че детето е хубаво (Евр. 11, 23-24).

Иосиф стана, взе Младенца и майка Му нощем и замина за Египет (Мт. 2, 13-15).

На Карибите върху семейството тежат все още последиците от робството, към които се добавят и съвременни фактори като емиграцията на родителите, финансовите проблеми и домашното насилие. Изправени пред тази ситуация, Църквите на Карибите работят, за да подсилят подкрепата на семейната двойка и на многочленните семейства.

Размишление

Семействата са от основно значение за закрилата и развитието на децата. Веднага след своето раждане Мойсей и Исус са били в смъртна опасност заради убийствените заповеди на вбесени суверени. Библейските текстове, които ни го разказват, ни показват колко са уязвими децата пред външните сили. Тези истории ни показват също така, че е възможно да се действа, за да се закрилят най-малките. Матей ни предлага пример за бащинство, верен на Божията воля, и то в размирни времена.

В Писанието децата са представени като благословия и надежда за бъдещето. За псалмиста те са „стрели в ръката на силния“. Като християни ние сме призвани да изградим семейни мрежи за подкрепа, уповавайки се върху силата, която ни дава Господ, за да изградим силни общности, където децата да са закриляни и да могат да растат и разцъфват.

Молитва

Боже на всяка благодат, Ти ни изпрати Твоя Син, като Го остави да се роди в едно обикновено семейство, чиито предци бяха и верни, и грешни. Молим Те да бла-

25 „Каритас“ - да обичаме не на думи, а с дела

Ден на „Каритас“ и седмица на бедните

Седмица на бедните стартира с Деня на „Каритас“ - 12 ноември 2017 г., и завърши на 19 ноември 2017 г. - деня, определен от папа Франциск за Световен ден на бедните. Инициативите, организирани от сътрудниците на „Каритас“, преминаха под мотото „Да обичаме не на думи, а с дела“.

На 12 ноември 2017 г. енория „Свети Михаил Архангел“ и „Каритас Витания“ организираха благотворителен базар. Базарът обедини доброволци, служители на „Каритас“ и енориаши в една обща цел - чрез своите жертви, отделено време, средства и молитви да бъдат в помощ на нуждаещите се. Събраните средства - над 900 лв., ще бъдат използвани за подкрепа на бедни хора от местната общност.

На 12 ноември 2017 г. „Каритас“ - Русе, организира благотворителна изложба в подкрепа на бездомни хора, която се проведе в двора на църквата „Свети Павел от Кръста“. На изложбата бяха представени сувенири, направени от бездомните хора, посещаващи Центъра за социална рехабилитация и интеграция към организацията.

На 12 ноември 2017 г. енория „Успение Богородично“ и „Каритас“ - София, проведоха благотворителен базар, на който бяха изложени произведения на децата и младежите с увреждания от център „Благовещение“ и на жените в неравностойно положение - самотни майки и бежанки, посещаващи центровете „Рождество Христово“ и „Света Анна“. Изложени бяха и ястия от „Каристо“ - новото социално предприятие на „Каритас“ - София. Набраните средства - близо 600 лв., ще бъдат използвани в подкрепа на посочените уязвими групи.

На 12 ноември 2017 г. център „Благовещение“ към „Каритас“ - София, организира среща с децата от ОДЗ „Илинденче“. Децата посетиха ателието по керамика и сензорната стая в центъра и имаха незабравими мигове със сътрудниците и децата и младежите от център „Благовещение“.

На 14 ноември 2017 г. „Каритас България“ даде официален старт на кампанията „Защото СМЕ ХОРА!“. Благотворителната инициатива е в подкрепа на възрастни хора, страдащи от здравословни проблеми и имащи нужда от професионални грижи и подкрепа.

На 15 ноември 2017 г. „Каритас България“ представи изданието „Еднакви в различieto“ и многоезичната онлайн платформа www.welcome.caritas.bg, имащи за цел да подпомогнат интеграцията на хората, напуснали домовете и родните си места поради военни конфликти и дошли в България, за да положат основите на своя нов живот.

На 18 ноември 2017 г. доброволците от енория „Свети Михаил Архангел“ се събраха за молитвена среща по повод обявения от папа Франциск Световен ден на бедните.

В периода 12-19 ноември 2017 г. „Каритас“ - Бургас, проведе благотворителната акция „Стопли бездомен човек“, имаща за цел да бъдат събрани топли дрехи, обувки, завивки и посуда за бездомните хора, на които организацията помага с професионални грижи и подкрепа.

В периода 12-19 ноември 2017 г. център „Цветница“ към „Каритас“ - Малко Търново, получи дарения от дрехи, завивки, обувки, биберони за бебета, тетрадки, учебници, блокове за рисуване, цветни моливи, книги, играчки, конци, вълна, домашно тъкани черги, шкаф за кухнята в центъра. С дареното бяха подпомогнати над 35 деца и техните семейства и петима самотни възрастни.

В периода 12-19 ноември 2017 г. в социалните услуги към „Каритас“ - Русе: приюта за бездомни хора „Добрият самарянин“, центъра за социална рехабилитация и интеграция за бездомни хора, центъра за обществена подкрепа „Том Сойер“, центъра за деца с увреждания „Милосърдие“, се проведоха информационни беседи. В рамките на тези дни сътрудниците на „Каритас“ - Русе, запознаха хората в уязвимо положение, техните семейства и доброволци към организацията с дейностите, мисията и ценностите на „Каритас“, Деня на „Каритас“ и седмицата, посветена на бедните. Бяха провокирани беседи по ключови теми, касаещи живота на уязвимите групи и срещата им с „Каритас“.

Може да подкрепите „Каритас“, като направите дарение по банков път по следната сметка:

Първа инвестиционна банка
IBAN: BG37 FINV 9150 12BG N08K MX
BIC: FINVBGSF

Основание за плащане: Каритас
Титуляр на сметката: Каритас България

За повече информация може да се свържете с „Каритас България“: caritas@caritas.bg, тел.: 02 944 18 58.

Благодарим ви, че помагаме заедно на хората в нужда!

„Каритас“ в България

В рамките на Училище на „Каритас“ се проведе базисно обучение за новите сътрудници на „Каритас“ - Русе. Обучението стана на 22 и 23 ноември 2017 г. в Русе. Лектори бяха г-н Богдан Паташев - богослов и сътрудник на Епископката конференция на Католическата църква в България, и г-н Емануил Паташев - представител на „Каритас България“. По време на обучението те запознаха участниците с базисни теми като: „Социалното учение на Католическата църква“, „Ценности, мисия и принципи на „Каритас“, „Социално-педагогическата роля на „Каритас“, „Актуални дейности на местно, регионално, национално и международно ниво“. Училището на „Каритас“ е своеобразен обучителен център, имащ за цел да повиши професионалния капацитет и мотивацията на сътрудниците на „Каритас“.

В дните 14, 15 и 16 ноември 2017 г. в София се проведе работна среща между представители на Католически служби за помощ, на „Каритас“ - София, и на „Каритас България“. Срещата - резултат от дългогодишното партньорство между организацията, имаше за цел обсъждане на настоящи и бъдещи инициативи, свързани с подкрепа на хората, търсещи и получили международна закрила в България.

В периода 6-10 ноември 2017 г. във Варшава се прове-

де обучение в рамките на Академията на „Каритас Европа“. Сред участниците бяха представители на „Каритас“ организации от европейския континент, сред които и на „Каритас България“ и „Каритас“ - София. Обучението постави акцент върху темите за социалното учение на Католическата църква, организационното развитие и лобирането пред институциите за подобряване на качеството на живот на бедните и уязвими хора.

На 14 ноември 2017 г. стартира новата фаза на проекта „Бежанци“ към „Каритас“ - София. Чрез тази инициатива доброволци участват в дейности по обучение и образование на деца, младежи и възрастни хора - бежанци, настанени в приемателните центро-

ве към Държавната агенция за бежанците. Организират се и игри и занимания с децата, уроци по български и английски език, курсове по готварство, приложни изкуства, музика, театър и други видове занимания.

В началото на ноември в Сърбия се проведе международна среща на партньорите по дейността SOCIETIES, сред които „Каритас България“, имаща за цел засилване капацитета на гражданското общество за работа с хора с увреждания в Югоизточна Европа. SOCIETIES е дейност, в която участват представители от 17 неправителствени организации от седем държави, от тях - седем организации на „Каритас“ от България, Сърбия, Черна гора, Босна и Херцеговина, Косово, Албания и Италия.

„Каритас“ в Европа

На 16 ноември 2017 г. „Каритас Европа“, „Каритас Швеция“, Евродиаконията (европейска мрежа от 45 Църкви и християнски неправителствени организации) и Шведската лутеранска църква представиха данните от последното проучване на европейските „Каритас“ организации, сред които и „Каритас България“, за младежката бедност в Европа и ролята на Европейския съюз на социалните права за спра-

вяне с тази ситуация.

Събитието се проведе в Музея на световната култура в Гьотеборг, Швеция, с участието на г-н Алън Ларсон - специален съветник на Жан-Клод Юнкер по Европейския съюз на социалните права, г-жа Хедър Рой - генерален секретар на Евродиаконията, епископ Пер Екердал от Шведската лутеранска църква и г-н Хорхе Нуньо Майер - генерален секретар на „Каритас Европа“.

Участниците представиха последните данни за младежката бедност в Европа от проучване, проведено в 17 европейски страни: Австрия, Белгия, България, Кипър, Чехия, Финландия, Франция, Германия, Гърция, Ирландия, Италия, Люксембург, Малта, Холандия, Португалия, Румъния и Обединеното кралство.

Докладът за България, подготвен от „Каритас България“, очертава няколко основни предизвикателства, свързани

с бедността и социалното изключване на младите хора, а те са: доходите са недостатъчни за покриване на разходите за живот; ограниченият достъп и недостатъчното качество на образованието силно намаляват достъпа до заетост на много млади хора; ограниченият достъп и недостатъчност на схемите за минимални доходи; предаването на бедността, особено в определени групи, което води до по-нататъшно социално изключване.

Докладът предлага различни мерки за справяне с тези проблеми и допринася за препоръките на „Каритас Европа“ за борба с бедността сред младите хора в рамките на прилагането на Европейския съюз на социалните права, които бяха представени на конференцията.

Общият европейски доклад, който е базиран на реалностите в 17-те европейски държави, ще бъде достъпен през февруари 2018 г.

Страницата подготви „Каритас България“

6

ИСТИНА
VERITAS

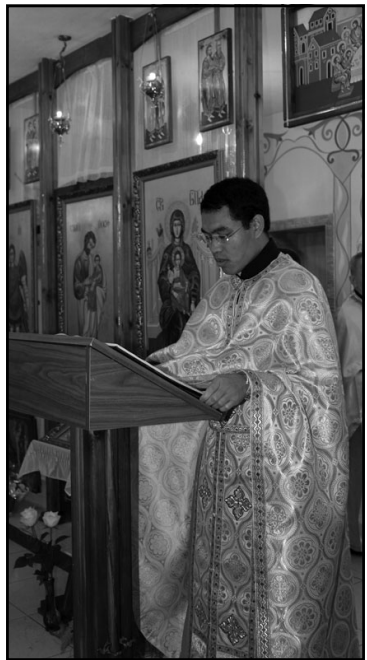
Брой 12 (1529)
декември 2017 г.

Индиец отслужи първата си литургия в Казанлък

Първата си литургия отслужи на 26 ноември в католическата черква от източен обред „Свети Йосиф“ в Казанлък новоръкоположеният свещеник Донбор Жирва. В своята Христова възраст ден по-рано той бе ръкоположен на тържествена литургия за свещеник от апостолическия екзарх епископ Христо Проиков в прекрасния храм „Успение Богородично“ в София. 40 свещеници и стотици хора присъстваха на тайнството по даване на свещенически сан на Донбор Жирва и натоварването му с огромната отговорност да бъде един от посредниците между Бог и човеците. Сред свещениците, участвали в литургията, бе и отец Паоло Кортези от Белене, който направи впечатление с епитрахила си - върху искрящо бялото платно бе извезана българска народна шевица.

Ден след тържествената церемония по ръкополагането отец Донбор Жирва отслужи първата си литургия в Казанлък. Преди година тук, в казанлъшкия храм от източен обред „Свети Йосиф“, който се обслужва от конгрегацията „Салезиани на Дон Боско“, младият мъж бе ръкоположен за дякон. В първата си литургия като свещеник той бе подкрепен от архимандрит Петър Немец, от отец Петър Цвъркал, директор на общността на салезианите в България, от отец Ярослав Фогл от Стара Загора и от отец Петър Марек, директор на Богословския факултет в Торино. На тържественото и изключително вълнуващо събитие присъстваха много миряни, както и деца от ромски произход, за които отците салезиани полагат грижи за възпитанието и образованието им както в Казанлък, така и в Стара Загора.

Донбор Жирва е роден на 12 декември 1984 г. в Индия. Има още трима братя и две сестри. През 1996 г. неговият баща умира. Месец след това къщата изгаря. Нещастията сякаш преследват малкия Донбор, но пък те са изпитанията, които водят момчето към Бог. Донбор е приютен от енорийския свещеник и това се оказва съдбоносно в живота му. По-късно е на лагер с младежи християни, където от 300 млади хора 100 пожелават да се посветят в служба на Бог. В анкетата, която попълва Донбор Жирва, той написва само SDB - Салезиани

на Дон Боско. Младежът е силно запленил от живота на Йоан Боско - духовника, който всеотдайно и изцяло се е посветил на бедните и изоставени деца и младежи, на тези, които изпитват нужда от обич и подкрепа.

Донбор Жирва учи философия, след това завършва Богословския факултет в Торино, чийто директор отец Марек Хржан участва в неговото ръкополагане. Дякон става в Казанлък. Тук отслужва и първата си литургия. От Казанлък той тръгва за Стара Загора, където ще се посвети на работата с деца и младежи в неравностойно положение. А през февруари следващата година ще си отиде вкъщи - само за пет дни, колкото да прегърне майка си и своите близки, с които не се е виждал повече от три години.

Преведено от майчиния му език кааси, Донбор означава „Имам силата“. Значението на името му, тежките изпитания, през които е преминало бедното момче от Индия, ръкополагането му за свещеник в навечерието на неговия 33-ти рожден ден и заветът на апостолическия екзарх Христо Проиков „Напредвай без порок към Бог“ не са съвпадения. Това са знаците, които младият мъж е разчел за своя живот. И сигнали към нас, останалите хора, потънали в светските си грижи и дребнотемия, че истинската вяра не ни е излишна, нито смиреннието, нито грижата за ближния и по-слабия, нито прошката и искрената молитва. Те ни дават усещането, че сме Човеци.

Юлия МЛАДЕНОВА

Достоен! Достоен! Достоен!

От стр. 2

зи символика е свързана винаги с живота му - така както е до момента. Благодарим за силата, която е намерил, за да отговори на Божието призвание! Нека се молим за него пътят му да бъде вина-

ги осветен от Божията светлина, да се молим и за това да имаме повече свещенически звания, породени от Божия промисъл, добър свещенически пример и мъдър личен избор.

Савина ПОПОВА
и София ПЕЦЕВА

Папа Франциск в Мианмар и Бангладеш

Апостолическа визита в перифериите

„Апостолическа визита в перифериите“ - така директорът на Ватиканския пресцентър Грег Бърк определи XXI международно пътуване на папа Франциск в Мианмар и Бангладеш от 26 ноември до 2 декември т.г.

„Папа Франциск много често говори за перифериите и това пътуване наистина е в перифериите - посочи ватиканският говорител. - От една страна, поради дистанцията, а от друга, поради малочислените католически общности в двете страни. В Мианмар католиците са 650 хиляди от 51-милионното население, от което 91% изповядват будистката религия. В

Бангладеш те са 375 хиляди от 160-милионното население, от което 98% изповядват исляма, който е държавна религия.“

Грег Бърк припомни програмата на папската визита и подчерта, че и в двете страни папата ще занесе посланието на помириенето, прошката и мира.

Папата ще произнесе 11 официални слова, а в Янгун ще благослови основните камъни на 16 нови черкви. Апостолическата визита ще завърши със среща с младежите като „знак на надежда“, каза Грег Бърк.

Званието е семе, което трябва да расте и за което трябва да се грижим с радост, като внимаваме за дявола, който сеее плевели, и да се молим да разграничават доброто от лошото семе. Във вашите общности на епископи, свещеници, богопосветени мъже и жени, семинаристи, внимавайте за разделенията, причинени от клеветите, врагове на хармонията. Бъдете радостни и търсете мира дори в моментите на болка и трудност.

Това бяха някои от препоръките на папа Франциск, отправени към свещениците, богопосветените и семинаристите на Бангладеш, които се срещна в Теджаон - мисионерското сърце на страната, където през 1580 г. португалските отци августинци получават от императорския управник разрешение да построят черква. На срещата с папата взеха участие повече от 1500 души, сред които свещеници, монаси и монахини, семинаристи и послушници.

Както бе в Мианмар, апостолическата визита и в Бангладеш приключи със среща между папа Франциск и младежите. С пстри танци и внушителна хореография, с песни, но най-вече с радост близо 7000 души посрещнаха Светия отец в „Notre Dame College“ в столицата Дака. Присъстваха не само католици, но и много мюсюлмани и младежи от други религии.

„Чувствам се подмладен всеки път, когато ви срещам“, каза папата по повод на ентузиазма, изпълнил спортната площадка, на която бе проведена аудиенцията.

Той окуражи младите, че трябва „да се върви напред“ особено когато се чувстваме потиснати от проблеми и тъга и ни се струва, че няма Бог на хоризонта. Той добави, че „за да не се скитаме безцелно“, а да „изберем правилния път“, е необходима онази мъдрост, която се поражда от вярата. Все едно, че „Бог е поставил вътре в нас един софтуер, който ни помага да изберем Неговата божествена програма и който трябва да се актуализира, вслушвайки се в Бог“.

Става дума за мъдрост, която се вижда в очите на бабите и дядовците, на родителите, доверили се на Бог. За да я получим, „трябва да гледаме света, нашето положение, нашите проблеми, всичко с очите на Бог“, да се вслушваме в другите с ушите на Бог, „да обичаме със сърцето на Бог“ и да преценяваме нещата чрез Божиите ценности.

Слово при ръкополагането на 16 свещеници в Бангладеш

Вие, скъпи деца, които ще бъдете ръкоположени за свещеници, ще имате отговорността да поучавате - във вашата сфера - в името на Исус Христос Учителя. Предавайте на всички Божието слово, Кое сте получили с радост. И когато размишлявате върху Божия закон, старайте се да вярвате в това, което четете, да преподавате това, в което вярвате, и да практикувате това, на което учите другите. Нека вашето поучение бъде храна за Божия народ; нека ва-

шият живот бъде стимул за учениците на Христос, така че с вашето слово и вашия пример да се гради къщата - Божията църква.

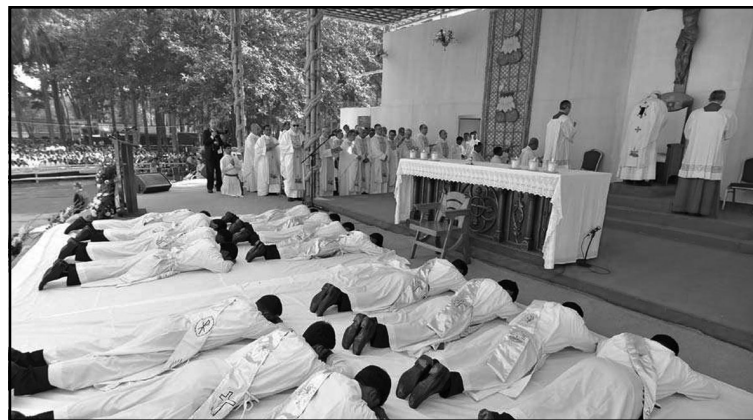
Вие също така ще имате задачата и да освещавате в Христос. Чрез вашето служение духовната жертва на вярващите ще достига пълнотата си и тази жертва чрез вашите ръце заедно с тях ще бъде принасяна на олтара и приобщена към Христовата жертва в безкръвно приношение. Осъзнавайте това, което

правите, и подражайте на онова, което възпоменавате, та когато отслужвате тайната на смъртта и възкресението, да полагате усилия да накарате да умре злото у вас и да поемете по пътя на един нов живот.

Като въвеждате хората в Божия народ чрез кръщение, като прощавате греховете в името на Христос и Църквата чрез тайнството покаяние, като давате на болните облекчение чрез осветеното миро, като отслужвате свещената служба, като Му поднасяте непрестанно възхвала, благодарност и молитви не само за Божия народ, а и за целия свят, не забравяйте, че сте били избрани измежду човеците и поставени в тяхна услуга относно Божиите неща.

Изпълнявайте с постоянна радост и с истинска обич служението на Христос свещеник, като не търсите своя си интерес, а този на Исус Христос.

По АСИ пренса

Скъпи братя и сестри, „Пришълецът, заселен между вас, да ви бъде също като ваш туземец, обичайте го като себе си, защото и вие бяхте пришълци в Египетската земя. Аз съм Господ, Бог ваш“ (Лев. 19, 34).

През първите години на моя понтификат многократно съм изразявал особена загриженост към тежкото положение на много мигранти и бежанци, които бягат от войни, преследвания, природни бедствия, както и от бедността. Несъмнено се касае за „знак на времето“, който аз се опитам да разчета, като се позовах на просветлението на Свети Дух по време на моето посещение в Лампедуза на 8 юли 2013 г. Чрез създаването на новия отдел за Служба за интегрално човешко развитие аз поисках специална секция, временно под мое пряко ръководство, да изразява загрижеността на Църквата към мигрантите, разселените хора, бежанците и жертвите на трафика.

Всеки имигрант, който почука на нашата врата, е повод за среща с Исус Христос, Който се идентифицира през всички времена с пришълеца, приятел или отхвърлен (виж Мт. 25, 35-43). Господ повери на майчината любов на Църквата всяко човешко същество, принудено да напусне своята родина в търсене на по-добро бъдеще (виж Пий XII, Апостолическа конституция *Exsul Familia*, *Titulus Primus*, I, 1 август 1952 г.). Тази загриженост трябва да бъде изразена конкретно на всеки етап от мигрантския опит: от самото тръгване на път чак до пътуването, от пристигането чак до завръщането. Това е голяма отговорност, която Църквата очаква да сподели с всички вярващи, както и с всички мъже и жени с добра воля, които са призвани да отговорят на многобройните предизвикателства, поставени от съвременната миграция, с великодушие, бързина, мъдрост и далновидност - всеки според своите собствени възможности.

В тази връзка ние искаме да потвърдим, че „нашият общ отговор би могъл да се изгради около тези четири действия въз основа на принципите на доктрината на Църквата: да приеме, да закриля, да насърчава и да интегрира“ (Реч към участниците в международния форум „Миграции и мир“, 21 февруари 2017 г.).

С оглед на настоящата ситуация, **да приемем** означава преди всичко да предложим на мигрантите и бежанците колкото се може по-големи възможности за безопасно и законно влизане в приемащите страни. В този смисъл е желателен един конкретен ангажимент, за да бъде опростено предоставянето на хуманитарни визи и събирането на семейството. В същото време се надявам един по-голям брой страни да приемат програми за спонсорство и да отворят хуманитарни коридори за най-уязвимите бежанци. Освен това би било подходящо да се предвидят временни специални визи за хората, избягали от конфликти в съседни страни.

Колективните и произволните експулсириания на мигранти и бежанци не представляват адекватно решение на проблема особено когато приемащите страни са държави, които не могат да гарантират зачитане на човешкото достойнство и спазване на основните права (виж Изявление на постоянния представител на Светия престол пред 103-тата сесия на Съвета на международната организация по миграция, 26 ноември 2013 г.). Отново се спирам на първо място върху значимостта на предоставянето на достойно и подходящо приемане на мигранти и бежанци. „Разпространените програми за приемане, които вече са стартирани в различни населени места, изглеждат улесняват личната среща, дават възможност за по-добро качество на

минимални средства за съществуване. Ако те бъдат признати и оценени по съответния начин, тогава способностите и компетентностите на мигрантите, търсещите убежище, и бежанците представляват реален ресурс за приемащите общности (виж Бенедикт XVI, реч към участниците в VI световен конгрес на пасторала за мигранти и бежанци, 9 ноември 2009 г.). Ето защо се надявам, че зачитайки тяхното достойнство, ще им бъде предоставена свобода за движение в приемащата страна, възможност за работа и достъп до телекомуникации. За онези, които решат да се върнат в своите страни, аз обръщам внимание на възможността да се развият програми за професионална и социална реинтеграция. Международната конвенция за правата

да признаем и справедлива-та значимост на религиозното измерение, гарантирайки на всички присъстващи пришълци на територията свобода на професията и практикуване на религията. Много мигранти и бежанци притежават способности, които трябва надлежно да бъдат оценени и сертифицирани. Тъй като „човешкият труд по своята същност е предназначен да обединява народите“ (Йоан-Павел II, енциклика *Centesimus annus*, 27), аз насърчавам да се действа, за да бъде усъвършенствано социопрофесионалното включване на мигрантите и бежанците, гарантирайки на всички - включително и на търсещите убежище - възможност за работа, курсове за езикова подготовка и активно гражданство, както и предоставяне на съответната информация на родния им език. В случаите на непълнолетни мигранти тяхното участие в дейностите за производ-

ването опознаване на всеки. Касае се за един продължителен процес, който визира форумането на обществата и култури, като ги превръща все повече в отражение на многообразните дарове на Бог към хората“ (Йоан-Павел II, послание за Международния ден на мигрантите и бежанците, 24 ноември 2005 г.). Този процес може да бъде ускорен чрез предоставяне на гражданство, неделимо от езикови и икономически способности, и чрез извънредни регулации за мигранти, които могат да претендират за продължително присъствие в страната. Настоявам също така за необходимостта да се насърчава във всички случаи културата на срещата, като се умножават възможностите за межкултурен обмен, документирайки и разпространявайки добрите практики за интеграция и развивайки програми, които визират подготовката на местните общности за процесите на интеграцията. Трябва да подчертая специално случаите, в които пришълците са заставени да напуснат имиграционната държава поради хуманитарни кризи. Тези хора искат да им се осигури адекватна подкрепа за репатриране и програми за професионална реинтеграция в тяхната страна на произход.

В съответствие със своята пастирска традиция Църквата е на разположение, за да се ангажира на първа линия, за да изпълни всички по-горе предложени инициативи, но за да се постигнат желаните резултати, е абсолютно необходимо приносът на политическата общност и гражданското общество - всеки според своите собствени отговорности.

По време на срещата на високо равнище в ООН, която се проведе в Ню Йорк на 19 септември 2016 г., световните лидери ясно изразиха волята си да работят в полза на мигрантите и бежанците, за да спасят техния живот и да защитят техните права, споделяйки тези отговорности на глобално равнище. С тази цел държавите се ангажираха да изготвят и да одобрят преди края на 2018 г. две световни споразумения (*Global Compact*): едното - по въпросите на бежанците, а другото - касаещо мигрантите.

Скъпи братя и сестри, в светлината на тези започнали процеси близките месеци предоставят специална възможност за представяне и обсъждане на конкретни дейности, в които аз бих искал да включите и четирите действия. И така, аз ви каня да се възползвате от всяка възможност и да споделите това послание с всички политически и обществени дейци, които са включени или заинтересовани да вземат участие в процеса, който ще доведе до приемането на двете световни споразумения.

Днес, 15 август, празнуваме тържеството на Успението на Пресвета Дева Мария в Небето. Божията майка също преживява жестокостта на изгнанието (виж Мт. 2, 13-15); после следва с любов пътя на своя Син чак до самата Голгота, а сега споделя завинаги Неговата слава. Нека поверим на нейното майчинско застъпничество надеждите на всички мигранти и бежанци по света, както и очакванията на приемащите ги общности, та в съответствие с най-великата Божия заповед всички ние да се научим да обичаме другия, чужденеца, като себе си.

Ватикан, 15 август 2017 г.

Папа ФРАНЦИСК
Превод Йорданка ГЪБОВА

Да приемаме, закриляме, насърчаваме и интегрираме мигрантите и бежанците

услугите и предлагат по-големи гаранции за успех“ (реч пред участниците в международния форум „Миграции и мир“, 21 февруари 2017 г.). Принципът за централното място на човешката личност, твърдо изразен от моя любим предшественик Бенедикт XVI (виж енцикликата *Caritas in veritate*, 47), винаги ни задължава да поставяме личната сигурност пред националната сигурност. Следователно е необходимо подходящо обучение на обслужващия персонал на граничния контрол. Мигрантите, търсещите убежище, и бежанците като такива изискват да са им гарантирани лична сигурност и достъп до основни услуги. В името на достойнството, присъщо на всеки човек, ние трябва да се стремим да предпочитаме алтернативни решения на задържането на тези, които влизат на съответната национална територия без разрешение (виж Изявление на постоянния представител на Светия престол пред 20-ата сесия на Комитета на човешките права, 22 юни 2012 г.).

Второто действие - закрилям, се съдържа в поредица от много други действия в защита на правата и достойнството на мигрантите и бежанците независимо от техния миграционен статус (виж Бенедикт XVI, енциклика *Caritas in veritate*, 62). Тази закриля започва в страната по произход и се състои в предоставянето на сигурна и вярна информация преди заминаването, както и в превенцията срещу практики за незаконно набиране на персонал (виж Папски съвет за пастирска работа сред мигранти и пътуващи хора, инструкция *Erga migrantes caritas Christi*, 6). Тази закриля би трябвало да продължи в рамките на възможното и в страната за имиграция, осигурявайки на мигрантите адекватна консулска закриля, правото да пазят винаги в себе си документите си за самоличност, равнопоставен достъп до правосъдие, възможност за отваряне на лични банкови сметки и гаранция за

на детето е универсална юридическа база за защита на непълнолетните мигранти. Трябва да се избягват всички форми на задържане поради миграционния им статус, както и трябва да им бъде гарантиран редовен достъп до основно и средно образование. Дори да са достигнали пълнолетие, е необходимо да им се гарантира редовно посещение и възможност да продължат своето образование. За непридружените непълнолетни или отделени от своето семейство е важно да се предвидят програми за временна опека или настаняване (виж Бенедикт XVI, послание за Световния ден на мигрантите и бежанците, 2010 г.; изявление на постоянния представител на Светия престол пред 26-ата редовна сесия на Съвета по правата на човека за човешките права на мигрантите, 13 юни 2014 г.). По отношение на универсалното право на националност, то трябва да бъде признато и адекватно гарантирано на всички деца със самото раждане. Липсата на гражданство - нещо често срещано при мигрантите и бежанците, може лесно да бъде избегната чрез „законодателство за гражданството в съответствие с основните принципи на международното право“ (Папски съвет за пастирска дейност сред мигрантите и пътуващите хора и Папски съвет *Cor Unum* „Да приемем Христос в бежанците и в хората, изтързнати насилно“, 2013 г., т. 70). Миграционният статус не би трябвало да ограничава достъпа до националното здравеопазване и пенсионните системи нито прехвърлянето на техните вноски в случай на репатриране.

Да насърчаваме, означава главно да се действа, та всички мигранти и бежанци, както и приемащите ги общности да бъдат в състояние да се реализират като хора във всички измерения, които изграждат пожеланото човечество от Създателя (виж Павел VI, Енциклика *Populorum progressio*, 14). Сред тези измерения тряб-

ство трябва да бъде регламентирано, така че да се предотвратят злоупотреби и заплахи за тяхното нормално израстване. През 2006 г. папа Бенедикт XVI подчертаваше в контекста на миграцията, че семейството е „място и извор на култура на живот и фактор за интеграция на морални ценности“ (Бенедикт XVI, послание за Световния ден на мигрантите и бежанците, 2007 г.). Неговата цялост трябва винаги да бъде насърчавана, като се подпомага събирането на семейството - включително на възрастни родители, на братя и сестри, на внуци, без да се съобразява с икономическите възможности. Най-голямо внимание и най-голяма подкрепа трябва да бъдат оказвани на мигрантите, на търсещите убежище и на бежанците с увреждания. Имайки предвид похвалните усилия, положени досега в много страни по отношение на международното сътрудничество и хуманитарната помощ, аз се надявам при разпределението на тези помощи да се имат предвид нуждите (например медицинска и социална помощ, както и образователна) на развиващите се страни, които приемат големи потоци от бежанци и мигранти и естествено да се включат сред тях и местните общности в затруднено материално положение и уязвимост (Папски съвет за пастирска работа сред мигрантите и пътуващите хора и Папски съвет *Cor Unum* „Да приемем Христос в бежанците и в хората, изтързнати насилно“, 2013 г., 30-31).

Последното действие - интегрирам, се поставя на нивото на възможностите за общо межкултурно обогатяване въз основа на присъствието на мигранти и бежанци. Интеграцията не е „една асимилация, която води до унищожаване или забравяне на собствената културна идентичност. Контактът с другия по-скоро ни кара да открием в него „тайната“, да се отворим към него, за да приемем стойностните аспекти и така да допринесем за по-дъл-

Според старозаветните книги „Притчи Соломонови“, „Псалтир“, „Книга на Еклисиаста или Проповедника“ и други и според Евангелието и посланията на апостолите

Относно собствената личност

Тяло - „Или не знаете, че тялото ви е храм на Духа Светаго, Който живее във вас и Кого имате от Бога, и че не принадлежите на себе си?“ (1 Кор. 6, 19).

Ядене и пиене - „Не бъди между ония, които се с вино опиват, между ония, които се с месо пресищат“ (Пр. 23, 20).

Спане - „Спокойно си лягам и спя, защото Ти, Господи, ми даваш да живея в безопасност“ (Пс. 4, 9). „Не обичай да спиш, за да не осиромашееш; дръж открити очите си и ще ядеш хляб до насита“ (Пр. 20, 13).

Труд - „От всеки труд има печалба, а от празнословие - само вреда“ (Пр. 14, 23). „Нехайният в работата си е брат на разсипника“ (Пр. 18, 10). „Защото и когато бяхме между вас, наръчвахме ви това - който не иска да се труди, не бива и да яде“ (2 Сол. 3, 10). „И всичко, що вършите, вършете от душа, като за Господа, а не за човеци“ (Кол. 3, 23).

Свободно време - „Който работи земята си, ще се насити с хляб; а който върви по стъпките на безделниците, е малоумен. (Комуто е драго да губи време подир вино, той ще остави в къщата си безчестие)“ (Пр. 12, 11).

Печелене на пари и блага - „По-добре кривачка с покой, нежели шепа с труд и душевна мъка“ (Екл. 4, 6). „Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се с онова, що имате. Защото Сам Бог е казал: „Няма да те оставя, нито ще те напусна“ (Евр. 13, 5).

Богатство - „Който се надява на богатството си, ще падне; а праведниците като лист ще се зеленееят“ (Пр. 11, 28). „И ако на някой човек Бог е дал богатство и имот и му е дал власт да се ползува от тях, да взима своя дял и да се наслаждава от трудовете си, това е Божий дар“ (Екл. 5, 18).

Спорт - „Защото телесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа обещание за сегашния и за бъдещия живот“ (1 Тим. 4, 8). „Не знаете ли, че които се надтичват на игрище, всички тичат, ала само един получава наградата? Така тичайте, за да постигнете целта“ (1 Кор. 9, 24).

Грижи - „Тъгата в сърцето на човека го притиска, а добрата дума го развеселява“ (Пр. 12, 25). „Не се грижете за нищо, но във всичко чрез молитва и моление с благодарност откривайте пред Бога своите прощби“ (Фил. 4, 6).

Секс в брака - „През всички дни на суетния си живот наслаждавай се от живота заедно с жената, която обичаш и която ти е дал Бог под слънцето за всички твои суетни дни; защото това е твой дял в живота и в твоите трудове, с които се трудиш под слънцето“ (Екл. 9, 9).

Секс извън брака - „Това са охранени коне: всеки от тях цвили подир жената на ближния си. Нима не ще накажа заради туй?, казва Господ; и душата Ми не ще ли отмъсти на такъв народ като тоя?“ (Йе-

рем. 5, 8-9).

Грях - „Беззаконните дела ме надделяха; Ти ще очистиш нашите престъпления“ (Пс. 64, 4). „За какво би скърбял живеещият човек? Всеки да скърби за греховете си“ (Плач Йерем. 3, 39).

Начин на говорене - „Езикът ми ще възвести Твоето слово, защото всички Твои заповеди са праведни“ (Пс. 118/117, 172). „Пъжливи уста са гнусота пред Господа, а който говори истина, е благоугоден Нему“ (Пр. 12, 22). „В устата на глупеца е бичът на гордостта, а устата на мъдрите ги запазват“ (Пр. 14, 3).

Гняв - „Гневите се, но не грешете: слънце да ви не излязва гневни“ (Ефес. 4, 26).

Време - „И като повика десет свои слуги, даде им десет мини и им рече: търгувайте, докле се завърна“ (Лк. 19, 13). „Това ви казвам, братя, защото времето нататък е късо, та ония, които имат жени, да бъдат като че нямат“ (1 Кор. 7, 29). „Като скъпите времето, защото дните са лукави“

ни мислене, ни знание, ни мъдрост“ (Екл. 9, 10).

Търсене на указания път - „Предай пътя си на Господа и Нему се уповавай.“ „Насочи ме, Господи, в Твоя път, и аз ще ходя в Твоята истина; утвърди сърцето ми в страха на Твоето име“ (Пс. 36/35, 5; 85/84, 11).

Търсене на партньор - „Не се впрягайте заедно с неверните; защото какво общуване има между правда и беззаконие? Какво общо има между светлина и тъмнина?“ (2 Кор. 6, 14).

Относно поведението ни към другите

Родители - „Синко, пази заповедта на баща си и не отхвърляй поуката на майка си; Око, което се присмива на баща и нехае да се покорява на майка, ще бъде изкълвано от долишки гарвани и от орлови пилци изядено!“ (Пр. 6, 20; 30, 17).

Приятели - „Не вярвайте на другар, не се осланяйте на приятел; пред тая, която лежи на твоето лоно, пази се да

Земният аспект на вярата

(Ефес. 5, 16).

Радост и веселба - „Тоя ден е Господ сътворил: да се зарадваме и да се развеселим в Него“ (Пс. 117:24). „Весело сърце е като цяр благотворно, а отпаднал дух кости суши“ (Пр. 17, 22).

Собствена философия или религия - „Има пътища, които се струват човеку прави, но краят им е път към смъртта“ (Пр. 14:12).

Младост - „Весели се в младостта си, момко, и сърцето ти да вкусва радост през дните на твоята младост; и ходи, където ти сърце тегли и дето ти очи видят; само знай, че за всичко това Бог ще те изведе на съд.“ „И помни твоя Създател през дните на младостта си, докле не са дошли тежки дни и не са настанали години, за които ще казваш: „Няма за мене наслада в тях“ (Екл. 11, 9; 12, 1).

Възраст - „Не ме отхвърляй на старост; кога почне да чезне силата ми, не ме оставяй“ (Пс. 70, 9).

Страдания - „И Ме призови в скръбен ден; аз ще те избавя и ти ще Ме прославиш“ (Пс. 49, 15).

Депресия - „Защо униваш, душо моя, и защо се смущаваш? Уповавай се на Бога, защото още ще славя Него, моя Спасител и моя Бог“ (Пс. 42, 5).

Страх от хора - „На Бога се уповавам, не се боя; какво ще ми стори човек?“ (Пс. 55, 12). „Страхът пред човеците поставя примка; а който се надява Господу, ще бъде в безопасност“ (Пр. 29, 25).

Всекидневни дейности - „Всичко, що може да върши ръката ти, според силите си върши; защото в гроба, където ще идеш, няма ни работа,

отваряш твърде устата си“ (Михей 7, 5).

Врагове - „Ако врагът ти е гладен, нахрани го с хляб; и ако е жаден, напои го с вода“ (Пр. 25, 21).

Лоши хора - „Да ти се не ревнат лошите човеци, и недей желя да бъдеш с тях, защото сърцето им насилство крои и устата им за лошо говорят“ (Пр. 24, 1-2).

Съветници - „Без съветнически предприятия се разстройват, а при множество съветници те успяват“ (Пр. 15, 22).

Упорити, неразбрани хора - „Който поучава кощунника (човек, който се подигравва, гаври с нещо, почитано от хората, за когото няма нищо свято - б.р.), ще си спечели безславие, и който изобличава нечестивеца - петно.“ „В ушите на глупав не говори, защото той ще презре разумните твои думи“ (Пр. 9, 7; 23, 9).

Бедни - „Не отказвай да сториш добро ономува, който се нуждае, кога ръка ти има сила да го стори.“ „Който прави добро на сиромаш, дава назем Господу, и Той ще му отплати за неговото благодеяние“ (Пр. 3, 27; 19, 17).

Мъртви - „Живите знаят, че ще умрат, а мъртвите нищо не знаят и вече няма за тях награда, понеже и поменът за тях е предаден на забравата, и любовта им, и омразата им, и ревността им са вече изчезнали и нямат вече дял довека в нищо, що се върши под слънцето“ (Екл. 9, 5-6).

По Вернер ГИТ

9 ИСТИНА VERITAS Брой 12 (1529) декември 2017 г.

Значение на коледното дърво

Уместно е да поканим вярващите да видят в това дърво, изпълнено със светлина, Христовата светлина на света, която още от раждането Му ни води към Бог, Който живее в недостъпна светлина (Benedictional - Сборник с благословии, утвърден от Конгрегацията за божествения култ през 1984 г. - б. р., № 1273).

В Псалм 96/95 Израел, а с него и Църквата хвалят величието на Бог, което се проявява в Творението. Всички създания са призвани да се присъединят към тази песен на възхвала, в която се казва също: „И да ликуват всички дъбравни дървета пред лицето на Господа, защото иде“ (12 и 13 ст.). Църквата също чете този псалм като пророчество, но в същото време и като задача. Идването на Бог във Витлеем стана в тишина. Само пастирите, които бу-

дуваха край стадата, бяха обгърнати за кратко време от ярката светлина на Неговото пристигане и успяха да чуят част от тази нова песен, родена от чудото и радостта на ангелите от идването на Бог. Това нешумно пристигане на Божията слава продължава през вековете. Там, където има вяра, където словото Му е проповядвано и чуто, Бог събира хората и им се дава в Своето тяло, превръща ги в Свое тяло. Той „идва“. И по този начин сърцата на хората се пробуждат. Новата песен на ангелите става песен на хората, които в продължение на векове и винаги по нов начин са

възпявали и възпяват идването на Бог като младенец и Му се радват от все сърце. И дърветата в гората отиват при Него и ликуват. Дървото на площад „Свети Петър“ говори за

Него, иска да предаде Неговото великолепие и да каже: „Да, Той дойде и дърветата в гората го приветстват. Коледните дървета в градовете и в домовете трябва да бъдат нещо повече от един празничен обичай. Те трябва да сочат към Този, Който е причината за радостта ни, към

Бог, Който идва, към Бог, Който заради нас стана дете“. Хвалебната песен в своята същина говори за Този, Който е самото дърво на живота - ново открито. Вярвайки в Него, ние получаваме живот. В тайнството на Евхаристията Той ни се дава и ни дава живот, който преминава във вечността. В тези моменти ние се присъединяваме към песента на възхвала на Творението и нашата възхвала е едновременно и молитва: „Да, Господи, стори да видим нещо от блясъка на славата Ти. И дай мир на земята. Направи ни мъже и жени на Твоя мир“. Амин!

Папа Бенедикт XVI, 25 декември 2008 г.

Благославяне на елхата

В почти всички домове за празника Рождество Христово се купува елха. Тя се поставя на видно място и се украсява с коледни играчки и свещи или с разноцветни лампички. А свързано ли е коледното дърво по някакъв начин с християнството?

Самото дърво ни напомня за дървото в Рая, от което ядат Адам и Ева, като нарушават заповедта на Бог (вж. Битие 2, 9-17). Тоест то ни припомня произхода на нашето нерайско битие - греха, както и че Детето, което ще се роди от Дева Мария, е истинското дърво на живота, обещаеният Месия, носещ ни дара на изкуплението.

Светлинките по елхата ни говорят, че Исус е светлина на света, която озарява нашия живот, извежда ни от мрака на греха и ни води в поклоннически път към Дома на Отца.

Както във Витлеем преди 2000 години една звезда се спира над мястото, където е Детенцето Исус, и служи за ориентир на тримата мъдреци (вж. Матей, 2, 9-10), така днес една звезда се слага на върха на елхата, припомняйки ни, че Рождеството е донесло истинската радост в нашия живот.

Подаръците, сложени под елхата, символизират даровете, поднесени от мъдреците. Но те ни говорят и че Бог Отец толкова обича света, че ни даде, дори ни Своя Единствен Син, та всеки, който вярва в

Него, да има живот вечен.

Как да благословим коледното дърво

Всички се прекръстват и казват: „В името на Отца, и Сина, и Светия Дух. Амин“.

Бащата или майката: „Благословен да е Бог, Отец на нашия Господ Исус Христос, Който ни изпълва с най-различни духовни благадати чрез Христос“.

Всички: „Благословен да е Господ във вековете!“.

Чете се пророк Исаия, 60, 13: „Славата на Ливан ще дойде при тебе с кипарис, бор и кедръ заедно, за да украси мястото на Моето светилище, и аз ще прославя подножието на нозете Си“.

После бащата или майката склучва молитвено ръце и казва молитвата:

„Да се помолим. Бъди благословен, Господи, Отче наш, Който ни даваш възможността да си припомним с вяра в тези рождественски дни тайната на раждането на Исус Христос. Дай на тези, които обкичихме това дърво и го украсихме със светлинки с желанието да честваме и тази година Рождество Христово, благадатта да живеем в светлината на живота на Твоя Син и да бъдем обогатени с добродетелите, които блещат през святото Му детство. Нему слава през всички векове на вековете. Амин!“

Накрая всички се прекръстват: „В името на Отца, и Сина, и Светия Дух. Амин!“.

(Продължава от бр. 11)

Съзерцателният аспект на живота в Кармил се фокусира върху Бог, признавайки съзерцанието като дар, а не като придобивка, която е резултат от посвещаването на достатъчно време на него. Това е ангажиране с личната святост. Членът на Мирския орден на босоногите кармити иска да види Бог, иска да познае Бог и признава, че сега молитвата и размишлението имат важна роля. Обещанията са ангажиране с един нов начин на живот, при който „верността към Исус Христос“ бележи човека и начина, по който този човек живее. Личният живот на члена на Мирския орден на босоногите кармити става съзерцателен. Стилът на живот се променя с израстването в добродетелите, които придружават израстването в духа. Невъзможно е да живееш в молитва, размишление и учение, а да не се променяш. Този нов начин на живот усъвършенства цялата останала част от живота. По-голямата част от членовете на мирския орден, които са жени, които имат семейства, откриват, че ангажирането им с живота на Мирския орден на босоногите кармити обогатява техните ангажименти към съпруга/съпругата и семейството. Мъжете и жените, членове на Мирския орден, които работят, откриват нов морален ангажимент за справедливост на работното място. Тези, които са сами, вдовци или разделени, откриват в своя ангажимент към святост източник на благодат и сила, за да живеят живота си с всеотдайност и цел. Това е пряк резултат от търсенето на Божието лице.

Молитвата ли е същността на Кармила? Много пъти съм чувал да се твърди това. Никога не съм сигурен как точно да отговоря. Не защото не зная какво е молитвата или колко важна е тя за един кармит, а защото никога не зная какво иска да каже говорещият или пишещият с това твърдение. Ако лицето под молитва има предвид личната святост и следването на истинската духовност, в която се признава превъзходството на Бог и Божията воля за човешкото семейство, тогава да, аз съм съгласен. Но ако лицето има предвид, че аз, бидейки кармит, изпълнявам моето цялостно задължение като такъв, оставяйки верен на своята молитва и няма нищо друго, което да съм длъжен да върша, тогава не, не съм съгласен. Личната святост не е същото като личното следване на светостта. За кръстения член на Църквата светостта винаги е църковна и никога центрирана в самия него. Никога не съм съдия на собствената си святост. (Nemo iudex in sauo suo)

Аз съм осветен чрез практикуването на добродетелите, които са пряк резултат от изпълнения с молитва живот, търсейки Божията воля в моя живот. Това е тайната на кар-

милита - молитвата не ни прави свети. Молитвата е съществен елемент на християнската (кармилската) святост, защото тя е многократно повтарящият се контакт с Бог - необходим, за да останем верни на Бог. Този контакт позволява на Бог да върши Своята воля в моя живот, която после показва на целия свят Божието присъствие и доброта. Без този контакт в молитвата аз не мога да позная Бог и Бог не може да бъде познат от другите.

Да търсиш лицето на Бог, изисква невероятно голяма дисциплина в класическия и първоначалния смисъл на думата disciple (ученик от англ. - б. пр.), който учи. Аз трябва да открия, че съм завинаги ученик. Никога няма да стана учител. Винаги съм изненадан от това, което Бог върши в све-

е призван в Мирския орден. Това е ангажимент, който мирският кармит трябва да поеме. Мирският кармит е характеризирани като молец се, намиращ в молитвата дом и идентичност. Тази молитва, това следване на светостта, тази среща с Бог правят мирския кармит все повече част от Църквата. И колкото по-ангажиран е като член на Църквата, толкова повече животът му на мирски кармит става по-църковен. Колкото повече израства молитвеният живот на човека, толкова повече плодове дава той в личния и в църковния живот на човека чрез израстването в добродетелите и апостолата.

ЗАРАДИ ЦЪРКВАТА И СВЕТА

Това ме води до шестия елемент на описанието - „за-

за молитвата е израстването в добродетелите и че необходимият плод от молитвения живот е раждането на добри дела.

От време на време чувам мирски кармити да казват: „Единственият апостолат на мирския кармит е молитвата“. Думата, която прави това изречение невярно, е „единственият“. Изпълненото с молитва и послушание отношение към документите на Църквата помага да стане ясно, че ролята на миряните в Църквата е променена. Правилото за живот говори за необходимостта всеки мирски кармит да има индивидуален апостолат. Документът „За апостолата на миряните“ подчертава важността на груповия апостолат в сдруженията на Църквата; Мирския орден на босоногите карми-

могат да ни кажат нашите кармилски доктори на Църквата! Ако всеки кармит се посвети на това да разпространява посланието на Кармила, колко много хора не биха били объркани в своя духовен живот! Влезте във всяка голяма книжарница и вижте каква безсмислица е изредена в раздела „Мистицизъм“!

Всяка общност е длъжна да отговори като общност на въпроса - какво можем да направим ние, за да споделим с другите онова, което сме получили от принадлежността си към Кармила? Като кармити можем да помогнем да се изчисти бъркотията, като направим да бъде познато онова, което знаем. Това не е възможност, а отговорност. Да бъдеш кармит не е привилегия, а отговорност - едновременно лична и към Църквата.

Както казах в началото, не е един елементът, който отличава човека, призван в Кармила като член на Мирския орден. Разграничаването на призванието идва от комбинацията на всички елементи.

Статията е основана на откъс от книгата на отец Aloysius Deeney, OCD, „Welcome to the Secular Order of Discalced Carmelites“, ICS Publications, Institute of Carmelite Studies, Washington, D.C., 2009.

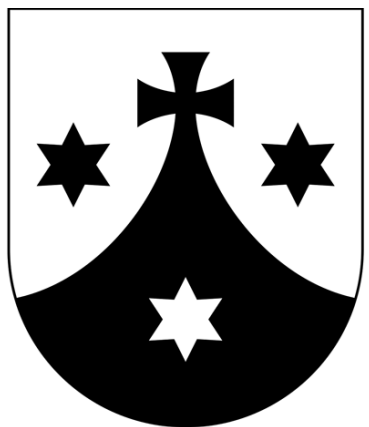
Aloysius Deeney, OCD, сега служи като генерален делегат на Мирския орден на босоногите кармити (OCDS - съкращение от пълното латинско название на ордена). Роден е през 1948 г. във Филаделфия и е ръкоположен през 1974 г. Продължава изучаването на кармилската духовност в Авила, Испания (родния град на света Тереза на Исус, известна повече като Тереза Авилска). В периода 1990-1998 г. служи като провинциал на ордена в провинция Оклахома. Той е главният архитект при формулирането и въвеждането на конституциите на мирския орден на босоногите кармити.

Мирски Кармит „Света Елисавета на Пресветата Троица“, София

Печатът на Кармила

„Пламнах от ревност за Господа, Бога Саваота“

(3 Цар. 19, 14)

та. Бог завинаги си остава една мистерия, една тайна. Винаги ме интересуват следите, оставени от Бог. Откривам ги в събитията от живота, при човека, който е сам, овдовял, женен, в семейството, в работата и при пенсионираните. Но те са ясно разпознаваеми само чрез молитвата, усещанията от сърцето. Призивът към святост е изгарящ копнеж в сърцето и ума на онзи, който

ради Църквата и света“. Това е най-новото разбиране за мястото на мирския кармит в ордена и в Църквата, резултат от развитието на теологията на Църквата за ролята на миряните в нея и прилагането ѝ към ордена. Започвайки от документа на II ватикански събор „За апостолата на миряните“ (Apostolicam actuositatem) и неговото осъществяване със Синода за миряните през 1986 г., със следсинаodalните насърчения на свети Йоан-Павел II Christifideles Laici (1988) и Vita Consecrata (1996), Църквата постоянно подчертава необходимостта от по-нататъшно ангажиране на миряните за нейните нужди и за нуждите на света. Света Тереза на Исус има убеждението, че единственото доказателство

ли е едно сдружение в Църквата. Много членове на Мирския орден на босоногите кармити мислят, когато чуят да се споменава за групов апостолат, че цялата общност трябва да бъде включена в нещо, което да заема часове наред всеки ден. Това въобще няма нищо общо с груповия апостолат. Параграф 30 от Christifideles Laici дава основните принципи на църковността за сдруженията и посочва плодовете от следването на тези принципи. Първият посочен плод е подновеното желание за молитва, размишление, съзерцание и сакраментален живот (т.е. живот с участие в тайнствата). Това са нещата, точно отговарящи на пътеката на Кармила. Колко много хора има, които искат да знаят какво

Папа Франциск в Мианмар и Бангладеш

Папа Франциск с религиозни лидери на междурелигиозната и икуменична среща за мир в Дака, 1 декември, 2017

Сътрудничеството между вярващите от различните религии не само допринася за културата на хармония и мир, а са нейното „пулсиращо сърце“. Това изтъкна папа Франциск на междурелигиозната и икуменична среща за мир, с която приключи вторият ден от папската визита в Бангладеш.

На срещата, проведена се в градината на архиепископията в Дака, присъстваха представители на 5 религиозни общности в страната: мюсюлмани, индуисти, будисти, католици и англикани. В своите поздравителни слова почти всички цитираха драмата на етническото малцинство рохинга и заклемиха фундаменталисткия тероризъм.

В словото си папа Франциск заяви, че за него тази среща е „многозначителна“ и „знак за усилията на религиозните лидери и техните последователи да живеят заедно в духа на взаимното зачитане и мира“. „В Бангладеш, където правото на религиозна свобода е основен принцип, тези усилия са предупреждение за ония, които разпалват разделението, омразата и насилието в името на религията“, подчерта папата. „Песните и танците, одухотворили срещата, са красноречив знак за желанието за хармония, братството и мира, на които учат световните религии.“

Отговорът на Бог

Андрей имаше едно-единствено голямо желание - велосипед. Един жълт велосипед с много екстри, какъвто красеше витрината на магазина. След като го видя, вече не можеше да го избие от главата си. Виждаше жълтия велосипед в съня си, в какаото, в образа на Карл Велики върху корицата на учебника.

Майката на Андрей имаше да плаща много неща и разходите сякаш непрекъснато се увеличаваха. Беше ясно, че тя не можеше да купи един скъп велосипед като този, който сънуваше Андрей.

Момчето знаеше за майчините трудности, затова реши да иска велосипед директно от Бог - за Коледа! Всяка вечер Андрей прибавяше към своите молитви и едно: „Спомни си да ме снабдиш с жълт велосипед за Коледа. Амин!“.

Всяка вечер майка му чуваше неговата молитва и всяка вечер клатеше тъжно глава. Тя си даваше сметка, че Коледа ще бъде за Андрей един тъжен, разочароващ ден. Нямаше да има велосипед и детето щеше да бъде много огорчено.

Дойде Коледа и естествено Андрей не получи никакъв велосипед. Вечерта момчето коленичи както обикновено до леглото, за да каже молитвите си.

- Андрей - каза нежно майка му, - струва ми се, че ще бъдеш недоволен, дето не получи колело за Коледа. Но нали няма да се ядосаш на Бог, защото не изпълни твоята молитва?

Андрей погледна майка си: - О, не, майко. Не съм ядосан на Бог. Той отговори на молитвата ми. Бог каза: „Не!“.

Бог не е кукла на конци; молитвите не са конци, с които да Го дърпаме и да Го манипулираме по наша преценка. Нека се учим винаги да уважаваме Божиата воля!

По интернет

Татко, не ме виждам!

Имало едно семейство. То живеело щастливо в дървена къща в покрайнините на града. Една нощ в кухнята лумнал пожар и бързо пламъците обхванали цялата къща. Родителите и децата изскочили навън. Те били много уплашени и отчаяни, че домът им гори сред пламъци и дим. Изведнъж всички си дали сметка, че липсва най-малкият, петгодишният Петър.

Момчето се било уплашило

от бумтенето на огъня и от парливия дим и вместо да излезе от дома, се било качило на горния етаж. Родителите плачели безутешни, двете сестрички крещели... Влизането в огнената пещ било безсмислено... А пожарникарите се бавели. Неочаквано прозорецът на горния етаж се отворил, малкият Петър се надвесил и завикал отчаяно:

- Тате! Тате!

Бащата му извикал:

- Скачай долу!

Детето виждало под себе си само огън и черен пушек, но чуло гласа и отговорило:

- Тате, не те виждам!

- Аз те виждам... Скачай! - настоявал бащата.

Детето скочило и здраво и читаво попаднало в силните ръце на баща си, който го сграбчил във въздуха.

Тук, на земята, ние действаме като в мрак, много неща не са ни ясни, но Бог ни вижда и това е важното.

По интернет

Божията благословия осветява, закриля и обгръща всички люлки, но не ги прави равни

„Социалното неравенство, дори когато става дума за раждане, е неизбежно. Божията благосклонност към човечеството и Неговият благослов върху хората осветяват и закрилят бебешките люлки, но не ги правят равни.

Виждат обществата, които се стремят най-много към уравняване на хората. Никое хрумване никога досега не е могло да направи така, че детето на един голям началник или на някаква известна личност

да се роди и да живее в същите условия като детето на някой обикновен гражданин, неразличим в множеството.

Това неизбежно неравенство може да изглежда - от езическа гледна точка - като логична последица от конфликта между различните социални сили и от господството на едните върху другите в резултат на бездушни закони, които според невярващите управляват човешката дейност по такъв начин, че едни успяват,

а други губят. Обаче това не е така според възпитаните в християнски дух. Те разглеждат неравенството като Божия подредба, която подобно на неравенството, установено в семейството, има за цел да обедини още повече хората помежду им по пътя от земния живот към Небесната родина, като едните помагат на другите - както бащата помага на майката и на децата.“

Папа Пий XII, слово на 5 януари 1942 г.

Преди 25 години свети Йоан-Павел II реабилитира Галилео Галилей

Спорът за устройството и произхода на Вселената векове наред създава пропасти между науката и Църквата и често води до противоборство, какъвто е случаят с Галилео Галилей (1564-1642) - астроном и математик, арестуван през пролетта на 1633 г. и изправен пред трибунала на Инквизицията заради учението си, че Земята се върти около Слънцето, което било в разрез с църковното учение. За да избегне предвиденото тежко наказание, ученият подписва документ пред съдиите, в който се отказва от учението си за въртенето на Земята около Слънцето.

Той е освободен от Инквизицията, съблича затворническите дрехи, облича се и заявява: „Аз съм вярващ католик; Бог е Творец на небето и Земята, на цялата Вселена“. И преди да излезе, се сбогува със съдиите и изрича крилатата фраза: *E pur si muove!* (И все пак тя се върти!). После нервно затръшва вратата и излиза. Този подпис спасява живота му, но става символ на разделението между природознанието и църковното учение. По онова време Църквата плахо признава учението за въртенето на Земята около Слънцето, Инквизицията предлага на католиците да го приемат като нещо недоказано - като хипотеза.

Галилео проявява буйния си своенравен и капризен характер, но ревностно поддържа католическата вяра. Понякога е в конфликт с колегите си и с религиозните власти. Често е призоваван, предупреждаван и

задържан от Инквизицията, но се осланя на своя покровител - папа Урбан VIII (1623-1644). Някои историци намекват, че Галилео е починал през 1642 г., на 78-годишна възраст, бидейки под домашен арест.

На 2 ноември 1992 г. - 350 години след смъртта на Галилео - папа Йоан-Павел II (1978-2005) го реабилитира като символ на единението и връзката между Църквата и науката. Следващият папа Бенедикт XVI го споменава и свързва с вярата и разума в известния си доклад в Регенсбург, Германия. През 2009 г. президентът на Папския съвет за култура кардинал Джанфранко Равази на тържествена литургия в базиликата „Свети Петър“ обявява Галилео Галилей за „научен пионер и звено между вярата и науката за следващите поколения“.

Петър КОЧУМОВ, по „Kathpress“

ЧАСТ ТРЕТА Животът в Христос Раздел втори Десетте заповеди и естественият закон

2070 Десетте заповеди принадлежат към Божието откровение. Същевременно те ни учат на истинската човечност на човека. Те осветляват основните задължения и следователно косвено основните права, присъщи на човешката личност. Десетте заповеди съдържат висшия израз на „естествения закон: „Още от началото Бог вложи в сърцата на хората предписанията на естествения закон. След това Той се ограничи да им ги напомни. Това бяха Десетте заповеди“ (SANCTUS IRENAEUS LUGDUNENSIS, Adversus haereses, 4, 15, 1: SC 100, 548 (PG 7, 1012).

2071 Въпреки че са достъпни само за разума, Десетте заповеди са открити. Грешното човечество имаше нужда от това откровение, за да достигне до пълно и сигурно познание за изискванията на естествения закон:

Пълното обяснение на Десетте заповеди стана необходимо в състоянието на греха, поради помрачаването на светлината на разума и отклонението на волята (SANCTUS BONAVENTURA, In quatuor libros Sententiarum, 3, 37, 1, 3: Opera omnia, v. 3 (Ad Claras Aquas 1887) p. 819-820).

Ние познаваме Божиите заповеди от Божественото откровение, което ни се предлага от Църквата и от гласа на нравствената съвест.

Задължения, произтичащи от Десетте заповеди

2072 Понеже изразяват основните задължения на човека спрямо Бога и спрямо ближния, Десетте заповеди разкриват по същество строгите задължения. В своята същност те са неизменни и спазването им е задължително винаги и навсякъде. Никой не може да се освободи от тях. Десетте заповеди са вдълбани от Бога в сърцето на човешкото същество.

2073 Подчиняването на заповедите вмениява също и задължения, чиято материя, сама по себе си, е лека. Така оскърблението с думи е забранено от петата заповед, но то може да стане тежък грях в зависимост от обстоятелствата и намеренията на този, който го прави.

„Без мене не можете да вършите нищо“

2074 Исус казва: „Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод; защото без Мене не можете да вършите нищо“ (Йоан. 15, 5). Плодът, посочен в това слово, е светостта на живота, обогатен от съединенето с Христос. Когато вярваме в Исус Христос, ние се приобщаваме към Неговите тайни и пазим заповедите Му, Спасителят сам идва при Своя Отец и Своите братя, за да обича в нас нашия Отец и нашите братя. Благодарение на Духа Неговата личност става живо и вътрешно правило за нашата дейност: „Тази е Моята заповед: да любите един другия, както аз ви възлюбих“ (Йоан. 15, 12).

Накратко

2075 „Учителю благий, какво добро да сторя, за да имам живот вечен?“ „Ако... искаш да влезеш в живот вечен, опази заповедите“ (Мат. 19, 16-17).

2076 Чрез делата си и чрез Своята проповед Исус потвърждава непреходността на Десетте Божи заповеди.

2077 Дарът на Десетте заповеди е даден в рамките на Завета, сключен от Бога с народа Му. Божиите заповеди придобиват истинското си значение в този съюз.

2078 Вярно на Писанията и следвайки примера на Исус, църковното Предание призна първостепенната важност и основно значение на Десетте заповеди.

2079 Десетте заповеди образуват органично единство, където „всяко слово“ или „заповед“ са свързани с всичко останало. Да се престъпи една заповед, означава да се наруши целият Закон (Вж. Иак. 2, 10-11).

2080 Десетте заповеди съдържат висшия израз на естествения закон. Ние ги познаваме чрез Божественото откровение и чрез човешкия разум.

2081 Десетте заповеди включват в своето основно съдържание тежки задължения. В същото време подчинението на тези заповеди предполага задължения, чиято материя сама по себе си е лека.

2082 Което Бог заповядва, Той прави възможно чрез Своята благодат.

ГЛАВА ПЪРВА

„Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце и с всичката си душа, и с всичкия си разум“

2083 Исус обобща задълженията на човека спрямо Бога с това слово: „Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце и с всичката си душа, и с всичкия си разум“ (Мат. 22, 37) (Лук. 10, 27: „...всичките си сили“). Тази заповед е непосредствен отглас на тържествения призив: „Слушай Израилю: Господ, Бог наш, е Господ един“ (Втор. 6, 4). Бог обикна пръв. Любовта на Единия Бог е спомената в първото от „десетте слова“. Заповедите изясняват след това отговора на любовта, който човек е призван да отдаде на своя Бог.

Из „Катехизис на Католическата църква“

Какво знаем за любимата коледна песен „Тиха нощ“

С приближаването на рождественските празници един от любимите ни очаквани моменти е отново да запеем или да чуем незабравимите коледни песни.

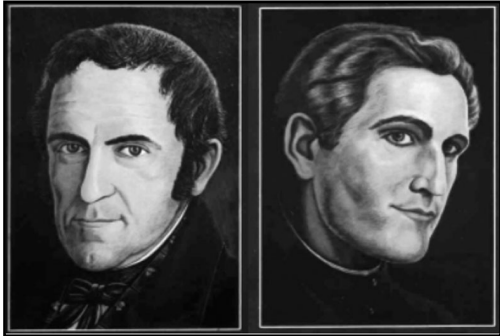
Преди около 20 години публикувах една статия за коледните песни. В стари броеве на вестника може да се намерят и други материали за тези песни. Истината е, че те са изключително много. Тяхното задълбочено проучване може да бъде предмет на сериозен научен труд. Ние познаваме твърде малко - най-известните и най-често изпълняваните. Една от тях, ако не и най-любимата, е „Тиха нощ“.

Неин автор е Франц Ксавер Грубер. Той не се числи към известните композитори, но името му ще се помни от поколенията именно заради авторството на музиката на „Тиха нощ“.

Франц Грубер е роден в семейство на тъкачи и до пълнолетието си е работил заедно с родителите си като тъкач. Вече пълнолетен, започва уроци по музика при местния учител в родното си градче Оберндорф, Австрия. След известно време започва да учи и орган от църковния органист Георг Хардоблер в Бургхаузен. В 1806-1807 г. успешно издържа изпит за учител по музика в Арнсдорф. В 1816 г. заема вакантното място на органист в църквата „Свети Николай“ в Оберндорф. Там се сприятелява с младия свещеник Йозеф Мор, който написва текста на „Тиха нощ“. Според сведенията в момента органът в храма бил повреден, та се налагало песента да бъде композирана за два гласа със соло китара. Така съвсем спонтанно тя била съчинена непосредствено преди

коледната нощна служба на 24 срещу 25 декември 1818 г. в Оберндорф, близо до Залцбург.

Грубер отива в Оберндорф в 1829 г. и там става учител. В 1833 г. е хоров диригент, певец и органист, а от 1835 г. е кантор на църквата в Хайлан, където остава до края на живота си. В 1989 г. е публикуван

Отец Йозеф Мор

Франц Грубер

каталог с творбите му - 60 меси, 35 песни и 20 литургични произведения. Но връх в творчеството му си остава „Тиха нощ“.

Авторът на текста на песента Йозеф Мор в 1816 г. е свещеник в Мариалфар, Австрия. След година се връща в Оберндорф, където е живял и преди, и се оказва съсед на Грубер. Така се осъществява връзката между двамата.

Около създаването на песента има и легенди, на които не можем да се доверим. Една от тях е, че когато Мор отива една вечер преди Коледа да посети болен енориаш, цялата прелест на заснежената гора, през която минава, създава у него особено настроение и той съчинява стиховете на „Тиха нощ“. Друга легенда е свързана с възхитения от песента император Фридрих Вилхелм V, който когато чува песента в

1853 г., иска веднага да се запознае с композитора. Желанието на императора наистина е реално и напълно естествено, но начинът, по който бива открит Грубер, граничи с легенда и е недоказуем. Императорът изисква от своя капелмайстор да намери неизвестния майстор. Диригентът на хора в Залцбург се оказва познат на имперския капелмайстор и при разговор споделя с него, че в хора си има едно момче на име Феликс Грубер, на което все се кара, че пее фалшиво. Но какво било учудването му, когато момчето се оправдало, че песента „Тиха нощ“ така я пее в дома му, защото неин автор е баща му. Така в 1854 г. диригентът на залцбургския хор и имперският капелмайстор откриват 67-годишния автор на песента.

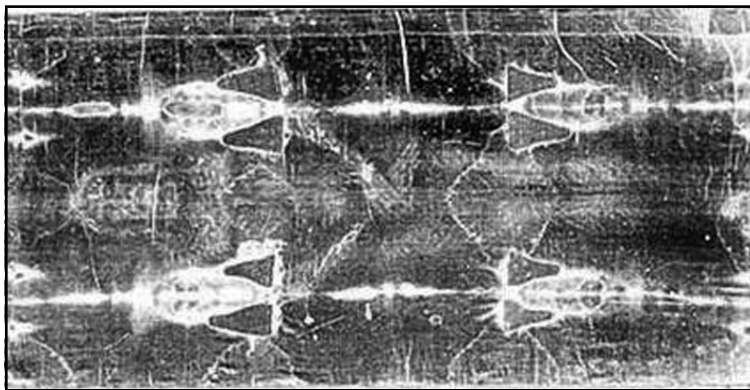
По-достоверното свидетелство за популяризирането на песента е, че строителят на органи Карл Маухер случайно намира копие от песента в църквата в Оберндорф, където отива, за да поправи органа. Маухер прибира копието вкъщи и така разпространява песента.

Със закъснение от 36 години Грубер се зарадвал на славата, а Мор умрял в нищета пет години преди пруският император да се интересува от песента.

Извън пределите на Австрия „Тиха нощ“ се разпространява в кралския двор в Лондон, където е изпълнена в 1827 г., в Москва - в 1831 г., в Ню Йорк - в 1839 г. У нас вероятно става известна след Освобождението през 1878 г. Днес тя се пее по цял свят.

Майя ХИЛДЕГАРД,
по материали от интернет

СЛУЖБИ НА ПАПА ФРАНЦИСК,
КОИТО ЩЕ БЪДАТ ПРЕДАВАНИ ПО МОНДОВИЗИЯТА
24 декември - навечерие на Рождество Христово - литургия, председателствана от папата във ватиканската базилика - начало 22.15 ч.
25 декември - Рождество Христово - коледно послание на Светия отец и благословия „Urbi et Orbi“ - начало 13.00 ч.
Часовете са по българско време.

Ново доказателство за автентичността на Христовата плащаница

При изследването на влакно от Христовата плащаница са открити молекули от креатинин и феритин. Професор Джулио Фанти от университета в Падуа заявява: „Особената структура на този плат не позволява изкуствено третиране от вън. Високото съдържание на креатинин и феритин явно показва, че мъжът в платното е преживял тежко мъчение и страдание преди насилствената смърт“.

Христовата плащаница се съхранява в катедралата в Торино (Италия). Тя се излага за поклонение и молитви през свещени години при изрично разрешение от папата.

Петър КОЧУМОВ, по „Tag des Herrn“

Свети папа Дамас I

11 декември

За свети папа Дамас I сведенията са оскъдни. Той е роден около 305 г. в Лузитания, Испания - днешна Португалия, и умира в Рим на 11 декември 384 г. В агиографската справка пише, че негов предшественик е бил Либерий, а наследник - Сириций, но всъщност преките му „съседни“ са предшественикът Феликс и наследникът Урсинус, само че техните понтификати са били много кратки - само по една година.

Папа Дамас I произхожда от семейство, тясно свързано с Църквата - баща му Антонио е бил свещеник в църквата „Свети Лаврентий“.

Понтификатът на Дамас съвпада с управлението на император Валентиниан I. Папата лично се е познавал със свети Йероним, когото наема в 382 г. за преводач на Библията, за да замени с авторитетния превод нискокачествените предишни преводи на Светото писание. По същото време назначава Йероним и за свой личен секретар.

Друга заслуга на папа Дамас е разпореждането му за реконструкция на римските катакомби, за които съчинява стихотворен пътеводител.

Както е известно, при старите римляни било традиция да се изписват с елегантен латински шрифт всички по-важни събития или да се изсичат върху каменни плочи епитафии на различни видни личности. По времето на Дамас мраморните плочи са изписани с голямо майсторство от папския калиграф Филокал.

В края на живота си папа Дамас I е съвременник на император Грациан, при когото християнството става господстваща религия в империята.

Началото на понтификата на този папа е на 1 октомври 366 г., а краят съвпада с датата на смъртта му.

Майя РАЙКОВА

Проповедници на надеждата

Десетата среща на Европейския съвет на светските доминикански братерни (ECLDF) се проведе от 4 до 8 октомври във Фатима. Основната тема на срещата беше „Проповедници на надеждата“. Призвани да живеят харизмата на свети Доминик в света, светските доминикани от европейските провинции се събраха да споделят опита си в апостолската мисия на Ордена на свети Доминик - в ученето, молитвата, общността и проповядването. Нашето общо призвание е живяно в различните обществени положения на братя, сестри и различни групи от миряни. На тази среща беше представена и братерна „Света Екатерина Александрийска“ от София - част от полската провинция.

Първо се изказа отец Бруно Кадоре, ОР, генерален настоятел на ордена. Той говори за това какво означава да си светски доминиканец - проповедник на надеждата. Светските доминиканци са в Църквата, а Църквата ще бъде - по

Божия благодат - изградена чрез проповядването. Всички миряни са призвани да бъдат действащи лица на евангелизацията. Ние правим това, евангелизирайки чрез нашата принадлежност към братерните; братерните, общностите са нашият начин да проповядваме. На втория ден на срещата отец Тимъти Радклиф, ОР, говори за това как нашите братя и сестри в Арабския свят ни учат на надеждата. Той сподели своя опит от многобройните си срещи в християнските общности на Близкия изток и местата на тежки конфликти и природни катаклизми. Ако искате да обновите вашата надежда, отидете на местата, на които изглежда, че тя липсва, каза той.

Последния ден се проведоха избори за нов съвет. В него влязоха представители на братерните от Испания, Ирландия, Белгия, Германия и Литва, а португалец ще бъде европейският участник в Международния младежки доминикански движение (IDYM), старият съвет предаде символично запалени све-

щи на новоизбрания - знак на приемственост и молитвено единение. Вечерта нашите домакини от Португалия ни направиха изненада - малка фистеста, организирана от група младежи от IDYM. Техните бурни ритми и завладяваща радост бяха един от многото разнообразни знаци на радостта в доминиканското семейство, радост, произтичаща от проповядването на Евангелието - „навреме и ненавреме“.

Братерна „Света Екатерина Александрийска“, София

